


# KLØFTEN MELLOM DE SYV MENIGHETSTIDER OG DE SYV SEGL

 God kveld, venner. Det er et—et stort privilegium å være tilbake her i Herrens hus, i kveld, i møtet, og vi lever fortsatt på mannaen fra denne morgenen, da våre sjeler ble så storlig velsignet av Hans mektige Nærvær. Og nå, i kveld, skal vi ha et... begynner på emnet: *Kløften mellom de Syv Menighetstider og de Syv Segl*.

<sup>2</sup> Og jeg pratet nettopp, denne ettermiddagen, med en venn. Og kanskje, om Herren vil, en gang denne sommeren, om Han ikke tar meg Hjem, eller—eller, jeg får komme tilbake, ikke drar til utlandet eller noe, ønsker jeg igjen å ta fatt på de syv siste Trompetene, ser dere. Og alt sammen forenes sammen. Og—og deretter er det de syv siste Plagene i dette. Og alt sammen passer helt sammen, som vi vil se ettersom vi går fremover.

<sup>3</sup> Så, i kveld, mens vi på en måte faller til ro... Jeg blir kanskje litt i det lengste laget i kveld. Med selv... Så snart jeg kommer tilbake hit, nå... All prekingen jeg gjorde i Phoenix, jeg ble ikke hes én gang, ser dere. Det er riktig. Og, åh, du store, hvor hardt jeg forkynte! Og for, jeg tror det var tjue-syv møter, uten å bli hes. Men det er klimaet her, ser dere. Rett og slett, det er ganske ille akkurat her, bare en dal. Det er virkelig dårlige forhold bak her, og, for helsen, dere vet hva jeg mener, det er—det er—det er ille. Og en hvilken som helst predikant får... som taler, får vondt i halsen, til å begynne med.

<sup>4</sup> En—en legevenn av meg kikket ned i halsen min, en gang, for å se hva som var galt. Sa: “Ingenting.” Sa: “Du har bare hard hud på stemmebåndene dine der.” Sa: “Det er fra preking.” Vel, jeg—jeg—jeg liker det på en måte, vet dere. Det fikk meg til å føle meg bedre, så lenge det kunne settes i sammenheng med preking, ser dere. Det er helt i orden, for Guds Rike.

<sup>5</sup> Nå, vi er kanskje ikke i stand til å bære merketegnene til Je... til Jesus Kristus på vårt legeme, slik som Paulus gjorde, etter å ha blitt pisket. Men vi kan bære vårt merke ved å forkynne og å ta til orde mot det som er galt. Så, vi er taknemlige for at vi ikke trenger å bli pisket mer, spesielt frem til denne tiden. Så vi—vi er... .

<sup>6</sup> Hvor mange her inne har lest *Hvilken tid er dette, sirs?* Eller, har hørt den, vet dere, *Hvilken tid er dette, sirs?* Det

har plaget meg ganske mye. Hvis dere ikke har det, ønsker jeg, på en eller annen måte, at dere kunne få hørt den, eller på en eller annen måte. Plaget meg på en måte. Jeg ønsket bare å legge frem dette før jeg begynte møtet. Omtrent—omtrent en uke eller ti dager siden, ble jeg så oppskaket. Jeg bare... Jeg—jeg—jeg bare, jeg ville ikke ta møter eller noe, fordi jeg—jeg forstod det ikke. Det virket som det kunne være noe som var ille, og jeg visste ikke helt hva det var. Så jeg. . .

<sup>7</sup> Tidlig en morgen, stod jeg opp, for å gå opp til Sabino Canyon. Som, fra huset, bare er en kjøretur på rundt tretti minutter til. . . eller førti, til toppen av Sabino Canyon, deretter er det en vei som fører tretti miles opp i fjellet.

<sup>8</sup> Merkelig område, der oppe. Jeg kan være her i ørkenen, der det er tjue-sju og tretti-to, akkurat nå, og i løpet av tretti minutter være i åtte fots snø, ser dere, på toppen av fjellet. Vi var i Phoenix, helt nylig, der det var minus seks eller noe, minus to grader. De hadde oppvarmet svømmebasseng, og folk som svømte. Og cirka en førti minutters kjøretur derfra, var det førti minusgrader, i Flagstaff. Skjønner? Det er forskjellen fra de øvre områdene og ørkenen. Og veldig sunt for astmatikere, og så videre.

<sup>9</sup> Men, nå, jeg dro opp i elvedalen, og jeg klatret så høyt jeg kunne komme. Og jeg—jeg—jeg spurte Herren, da jeg satt dere oppe, hva alt dette betydde, og så videre. Jeg var plaget på en måte, og visste ikke helt hva jeg skulle gjøre.

<sup>10</sup> Og så mens jeg ba; skjedde noe merkelig. Jeg—jeg—jeg ønsker å være ærlig. Nå, jeg kunne ha falt i søvn. Det kunne ha vært som en transe, eller det kunne ha vært en—en—en visjon. Jeg heller mer eller mindre mot å tro at det var en visjon. For, jeg hadde hendene mine løftet, og sa: "Herre, hva betyr denne eksplosjonen? Og hva betyr disse syv Englene i en konstellasjon av—av pyramiden, som plukket meg opp fra bakken og snudde østover, hva betyr det?"

<sup>11</sup> Jeg stod der, i bønn, og noe skjedde. Og, så, falt noe ned i hånden min. Og jeg vet, om du ikke forstår åndelige ting, kan det virke veldig merkelig. Men noe traff hånden min. Og, da jeg kikket, var det et sverd. Og håndtaket var laget av perle, den vakreste perle jeg noen gang har sett. Og parérbøylen, dere vet, der. . . jeg antar den var for å hindre at hendene dine ble spiddet, vet dere, når man. . . når folk duellerte; var gull. Og sabelens blad var ikke altfor langt, men det var helt sylskarpt; og det var skinnende sølv. Og det var det vakreste jeg noe gang har sett. Det passet helt nøyaktig til hånden min. Og jeg holdt det. Jeg sa: "Er ikke det nydelig!" Jeg kikket på det. Og jeg tenkte, "Men, du vet, alltid vært redd for sverd." Jeg var på en måte glad for at jeg ikke levde på den tiden de brukte dem, fordi jeg—jeg er redd for kniver. Og derfor tenkte jeg—jeg, "Hva skal jeg gjøre med det?"

<sup>12</sup> Og mens jeg holdt det, i hånden min, kom en Røst fra et eller annet sted som sa: "Det er Kongens sverd." Og så forlot det meg.

<sup>13</sup> Vel, jeg—jeg undret på hva det betydde, "Det er Kongens sverd." Og jeg tenkte, "Hvis Det hadde sagt, 'en konges sverd,' kunne det hende at jeg hadde forstått det. Men Det sa, 'Kongens sverd.'" Så jeg kan ta feil i dette, men jeg tenkte, "Det er bare *En, Kongen*, det er Gud. Og Hans sverd er *Dette*, 'Skarpere enn et tve-egget sverd,' ser dere. 'Og blir dere i Meg, og Mine Ord. . .'" Skjønner? Og jeg—jeg tenkte. . .

<sup>14</sup> I duellering, ser dere, og som jeg forst- . . . jeg forstår ikke ett ord av det, men, eller ett prinsipp om duellering. Men, så langt jeg har forstått, treffer knivene på tvers. Og deretter, til slutt, sverdene, hvis de låser seg, låser fienden og du sverdene, slik som *dette*, deretter kreves styrken til mannen som duellerer. Fordi, ser dere, sverdet hans vil peke mot hjertet mitt, og mitt mot hans, men de er låst, idet knivene våre treffer hverandre. Og så treffer de, og så kommer sverdene sammen. Og den som kan skyve den andre ned, er sverdet rett mot hjertet. Så det kreves. . .

<sup>15</sup> Selv om sverdet er Ordet, kreves det en hånd av sterk tro til å holde Det der, for å bringe Det til fiendens hjerte. Nå, uten å kjenne til disse tingene, men bare. . . Alt som jeg har mottatt fra Ham, som jeg kan fortelle, har jeg fortalt dere. Så, at, dere vet, jeg tror det var. . . Var det ikke vår Herre som sa, alt som Han hadde mottatt av Faderen, det hadde Han fortalt, og ikke holdt noe tilbake? Og—og derfor vil vi gjøre disse tingene akkurat slik de kommer. Nå, om dere vil være virkelig vise, og be, er jeg sikker på at dere vil forstå noe ganske snart, nå, noe jeg håper er åpenbart.

<sup>16</sup> Nå, i denne Boken, la oss alle nå slå opp i det—det 5. kapitlet av Boken som kalles Åpenbaringen av Jesus Kristus.

<sup>17</sup> Nå, i morgen kveld er det Første Segl. Hvilket, de første fire Segl er åpnet, av fire hesteryttere, en på hvert Segl som treffer jorden. Og så, kanskje, vil de ikke vare lenge, før etter vi kommer til rundt. . . Mandag, tirsdag, onsdag, rundt torsdag. Da, antar jeg, på det Sjette. . . og Femte, Sjette, og Syvende Segl, vil sannsynligvis være veldig langvarige. Så, kanskje det vil gi dere litt tid til å ta igjen litt hvile.

<sup>18</sup> Vi tar sikte på å begynne møtene her, tror jeg, klokken syv, på uke-kveldene. Og jeg skal være på plattformen klokken halv åtte, presis. Og det kan da slippe oss ut ved midnatt. Så—så, jeg—jeg gikk en time over, denne morgenen. Jeg mente ikke det, jeg bare. . . jeg vet ikke når.

<sup>19</sup> Fordi, jeg vet ikke hva den første rytteren er. Jeg forstår ikke Andre, Tredje, Fjerde, Femte, Sjette, eller Syvende Segl.

Jeg, i denne stund, forstår jeg det ikke. Skjønner? Jeg stoler bare på Ham. Så det er derfor, prøver denne uken, ved Guds nåde å hjelpe, og tror det, om dere forstår dypt. . .

<sup>20</sup> Dere vet, i visjoner kan du ikke åpenbare ting før du får lov til å åpenbare. Hvor mange ganger har dere alle hørt meg si, "Går inn i et hus, kanskje en hatt ligger *her*. Og dette bestemte barnet, eller lignende, vil ikke bli helbredet før den blir lagt over *her*." Jeg kan ikke fortelle dem, jeg kan heller ikke flytte den dit. Den må bli flyttet, på en annen måte. Noen andre må ta den og flytte den. Og, alt på sin plass, deretter kan det bli åpenbart.

<sup>21</sup> Så vær nå i bønn. Nå, rett før vi nærmer oss Boken, la oss snakke med Ham, med våre hoder bøyd.

<sup>22</sup> Herre Jesus, vi er helt og holdent utilstrekkelige. Vi vil ikke prøve, på noen måte, å nærme oss denne hellige Boken, i denne høyst hellige stund der sjeler befinner seg i tidens bestemmelsessted, uten å be, Herre, om at den Eneste som kan åpenbare denne Boken, at Han må komme frem nå, og velsigne de skrøpelige forsøkene til Din tjener. Velsign Ordet idet Det går frem. Må Det gå i Åndens kraft. Og må den åndelige grunnen til de. . . disse som hungrer og tørster etter å kjenne rettferdighet og etter å kjenne Guds vilje, må Det falle ned der og bringe frem av Sitt slag. Gi det, Herre. All pris skal være Din. Må de hungrige og de tørstige finne mat og drikke, i kveld, fra Ordet. Vi ber om det i Jesu Navn, fra Hvem åpenbaringen er av. Amen.

<sup>23</sup> Nå, nå skal vi slå opp i det 5. kapitlet. Nå, dette er ikke de Syv Segl. Det er kløften mellom menighetstidene og de Syv Segl. Nå, det er også et 6. kapittel av. . .

<sup>24</sup> Og det var et 4. kapittel, rettere sagt, av Åpenbaringen, og, i og med, at det på en måte åpenbarte noe som ville finne sted etter at Menigheten gikk opp. At Menigheten går opp i det 3. kapitlet av Åpenbaringen, og kommer ikke tilbake før det 19. kapitlet av Åpenbaringen. Skjønner? Derfor, er ikke Menigheten til stede under Trengselsperioden. Jeg vet det er i motsetning til—til omtrent alle lærere jeg noen gang har snakket med. Men jeg—jeg—jeg ønsker ikke å være uenig. Jeg—jeg mener å være deres broder, men jeg—jeg må undervise akkurat slik jeg ser Det. Hvis jeg ikke gjør det, får jeg Det ikke til å stemme, ser dere. Og nå, enten Den går opp før Trengselsperioden eller etter Trengselsperioden, ønsker jeg å gå opp sammen med Den. Det er hovedsaken.

<sup>25</sup> Så, de tingene bare antar vi—vi, fordi, uten utdanning, bruker jeg bilder. Jeg kikker og ser hva er, eller har vært i det Gamle Testamentet, som er et bilde eller en skygge av det Nye, da får jeg et visst begrep om hva det Nye er. Skjønner? Som om. . . Noah gikk inn i arken før trengselsperioden satte

inn, et bilde; men selv før Noah, ser dere, gikk inn i arken, gikk Enok opp, ser dere, før noe skjedde. Og Lot ble kalt ut av Sodoma før ett snev av trengselsperioden satte inn, med ødeleggelse; men Abraham var hele tiden, på utsiden av det. Ser dere, bilder.

<sup>26</sup> Men nå vil vi lese det første verset. Jeg skal lese de første to eller tre versene av Det.

*Og i den høyre hånden til Ham som satt på en trone, så jeg en bok som det var skrevet på, både på innsiden og utsiden, forseglet med syv segl.*

*Deretter så jeg en mektig engel som forkynte med høy røst: Hvem er verdig til å åpne boken, og bryte seglene på den?*

*Og ingen i himmelen eller på jorden eller under—eller under jorden var i stand til å åpne boken, eller å se på Den. (Hvilken Bok!)*

*Så gråt jeg sårt, for ingen ble funnet verdig til å åpne og lese boken, eller å se på den.*

<sup>27</sup> Nå, du snakker om uverdighet? "Ikke engang verdig til å se på Den; intet menneske, noe sted."

*Men en av de eldste sa til meg: Ikke gråt. Se, Løven av Juda stamme, Davids Rotskudd, har seiret, så han kan åpne boken, og bryte de syv seglene på den.*

*Og jeg så, og se: Midt foran tronen og blant de fire livsvesener, . . . midt iblant de eldste, stod et Lam, som om det var slaktet. Det hadde syv horn og syv øyne, som er de syv Guds Ånder, sendt ut over hele jorden.*

*Så kom han og tok boken ut av den høyre hånden på ham som satt på tronen.*

<sup>28</sup> Vi vil ta en pause der en liten stund, fra lesningen av Åpenbaringen 5, ned til og med det 7. verset.

<sup>29</sup> Denne Boken med de Syv Segl blir åpenbart på tiden til de Syv Tordener i Åpenbaringen 10, nå, hvis dere skriver det ned. La oss slå opp i Åpenbaringen 10, bare et øyeblikk, så dere vil få en forståelse før vi går inn i det. Nå, dette er i endetiden. For, lytt:

*. . . jeg så enda en annen mektig engel som kom ned fra himmelen, innhyllet i en sky, og en regnbue . . . over hodet hans, . . .*

<sup>30</sup> Hvis dere legger merke til, er det Kristus, ser dere. For, Han ble i det Gamle Testamentet, kalt Paktens Engel. Og Han kommer umiddelbart til jødene nå, for Menigheten er fullført. Skjønner? Ja vel.

*. . . og ansiktet hans . . . som solen, og føttene hans som ildsøyler.*

31 Husker dere den Engelen i Åpenbaringen 1? Det samme. *Engel* er en "budbærer." Og Han er Budbæreren til Israel. Skjønner? Menigheten har blitt borttrykket, ser dere, nå, eller i ferd med å bli borttrykket. Han kommer for Sin Menighet. Følg nå med.

*Han hadde en liten åpnet bok i hånden sin. . .*

32 Nå, *her*, var Den lukket *her* og forseglet; og *her* er Den åpen. Den er blitt åpnet. Helt fra forseglingens tid, som vi går inn i, i kveld, nå er Boken åpen. "En liten Bok i Hans hånd, i Hans. . . Den var åpen. Åh, hvordan solen, som ild. . ." Vent bare et øyeblikk. La meg begynne *her* tilbake og lese.

*Han hadde en liten åpnet bok i hånden sin. Og han satte den høyre foten på havet og den venstre foten på landjorden.*

*Og så ropte han med høy røst, som når en løve brøler. . .*

33 Vi vet Han er Løven av Juda stamme. Over *her* er Han Lammet; men *her* er Han Løven. Skjønner?

*. . . da han hadde ropt, talte de syv tordener med sine røster.*

34 Nå, Johannes hadde fått i oppdrag å skrive det han så, så apostelen, og profeten, plukket opp sin penn for å skrive Det.

*Da de syv tordener hadde talt med sine røster, skulle jeg til å skrive. Men jeg hørte en røst fra himmelen som sa til meg: Sett segl for de ting som de syv tordener talte, og skriv dem ikke.*

35 Nå, det er det vi ikke vet. Det vil åpenbares senere. Det er ikke i den Hellige Skrift, det Tordenene sa.

*Engelen som jeg så stå på havet og på landjorden, løftet hendene sine mot himmelen, (lytt nå)*

*Og sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himlene, og alt det som er i den, og jorden, og det. . . er i det, og. . . at ikke lenger skulle være noe tid.*

36 Følg med! Her er et vers jeg ønsker å komme til.

*Men i de dager til den syvende engels røst, når han skal begynne å lyde, da skal Guds hemmelighet være fullendt, slik han har erklært til sine tjenere profetene.*

37 Nå, ser dere, hemmeligheten i denne Boken med de Syv Segl vil bli åpenbart når den syvende menighetstidens engels Budskap blir hørt. Skjønner? "Den syvende engel begynner å lyde," og der er Budskapene skrevet ut der, og vi har Det i lydbånd-og bok-form. Nå, "I begynnelsen når Budskapet blir hørt, skal Guds hemmelighet være fullendt, ser dere, på den tiden." Nå skal vi legge merke til dette. Boken, Guds hemmelighet, blir ikke åpenbart før den syvende engels Budskap blir hørt.

38 Nå, disse punktene vil bli viktige i Seglene, det er jeg sikker på, for Det, hver bit, må knyttes sammen.

39 Nå, Det er skrevet mystisk, fordi intet menneske, noe sted, forstår Det. Gud alene, Jesus Kristus, ser dere. Nå, men er . . . Det er en Bok, en mystisk Bok. Det er Gjenløsningsboken. Vi vil gå inn i det, om en liten stund. Og nå vet vi at denne Gjenløsningsboken ikke vil bli fullstendig forstått; Den er blitt studert, gjennom seks menighetstider. Men på slutten, når den syvende engel begynner å forkynne sitt mysterium, knytter han sammen alle de løse trådene som disse karene har forsøkt seg på. Og mysteriene kommer ned fra Gud, som Guds Ord, og åpenbarer hele Guds åpenbaring, da blir Guddommen og alt annet satt på plass. Alle mysteriene, slangens sæd, og den slags, skal bli åpenbart.

40 Nå, ser dere, jeg finner ikke bare på det. Det er det . . . Det er SÅ SIER HERREN. Jeg vil lese Det for dere fra Boken, "Når den syvende engels Budskap lyder, skulle Guds hemmelighet være fullendt, som er forkynt av Hans hellige profeter," det er profetene som har skrevet Ordet. Ved hørelsen, i den syvende menighetstiden, den siste menighetstiden, vil alle de løse trådene, som har blitt gransket gjennom disse menighetstidene, bli knyttet sammen.

41 Og når Seglene er brutt, og mysteriet er åpenbart, kommer Engelen ned, Budbæreren, Kristus, og setter Sin fot på jorden og på havet, med en regnbue over Sitt hode. Nå, husk, denne syvende engelen er på jorden når dette Kommet finner sted.

42 Akkurat som Johannes la frem sitt budskap, på samme tid som Messias kom i de dager. Johannes visste han ville se Ham, fordi han skulle introdusere Ham.

43 Og vi forstår at, i Skriftene, over i Malakias 4, skal det komme en som Johannes, en—en Elias som Guds Ord kan komme til. Og han skal åpenbare, ved Den Hellige Ånd, alle Guds mysterier, og gjenopprette barnas Tro tilbake til de apostoliske fedrenes tro, gjenopprette tilbake alle disse mysteriene som har blitt gjettet på, gjennom disse denominasjonelle årene. Nå, det er det Ordet sier. Jeg er bare ansvarlig for hva Det sier. Skjønner? Det er, Det er skrevet, er riktig. Det er hva Det er.

44 Nå, vi ser at denne Boken med de Syv Segl, nå, er gjenløsningsmysterium. Det er en Gjenløsningsbok, fra Gud.

45 Nå, alle mysteriene, på denne tiden, skulle være fullbyrdet når denne budbæreren høres. Nå, *her* er engelen på jorden; og "en annen" Engel, mektig Budbærer, kom ned. Ser dere, *denne* engelen var en jordisk engel, budbærer; men *her* kommer En ned fra Himmelen, en regnbue-pakt, ser dere, bare Kristus kunne det være.

<sup>46</sup> Helt nøyaktig slik det er i Åpenbaringen, 1. kapitlet, "Stående midt mellom de Syv Gull-lysestakene, med en regnbue, å se på som jaspis og sarder-stein."

<sup>47</sup> Og her kommer Han tilbake, i det 10. kapitlet, etter den kommende tiden da alle mysteriene skal bli fullbyrdet og Seglene skal bli brutt, og forkynner at det er, "Tiden er omme." Og Han sa: "Når den syvende engel har begynt å forkynne, da skulle mysteriet være fullbyrdet, og tid for Engelen til å komme til syne." Vi er i nærheten, et sted. Riktig. Nå, legg merke til dette.

<sup>48</sup> De Syv Segl holder på Bokens mysterium. Før vi kan se hva de Syv Segl har forseglet inn, bare antar vi de tingene. Fordi, som jeg har fortalt dere, denne morgenen, i det lille Budskapet mitt denne morgenen, om Gud som skjuler Seg i enkelhet. Ser dere, vi—vi er. . . Vi vil uten tvil gå glipp av det, hvis Det ikke helt og holdent, genuint blir åpenbart av Den Hellige Ånd, og stadfestet likt. Skjønner? Hvis profeten står frem og forteller dere at Dette er akkurat Det, og Gud ikke stadfester det samme, glem det. Skjønner? Men Gud, må stadfeste Det i enhver uttalelse, i alt, for at Det skal være riktig. Skjønner? Så, Hans barn vil følge med på de tingene, ser dere, og være årvåkne, legg merke til dette.

<sup>49</sup> Syv Segl på Boken, har det. . . Disse Syv Segl har forseglet Boken. Skjønner? Boken er fullstendig forseglet. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Boken er en fullstendig forseglet Bok inntil de Syv Segl blir brutt. Den er forseglet med Syv Segl. Nå, det er en forskjell fra de Syv Tordener. Skjønner? Dette er Syv Segl på Boken. Og Boken vil ikke, Seglene vil ikke bli frigitt før Budskapet til den syvende engel. Skjønner? Så vi—vi antar; men den ekte åpenbaringen fra Gud vil bli fullkommengjort under denne horelsen, stadfestede Sannheten. Nå, det er nøyaktig hva Ordet sier, "Mysteriet skulle være fullbyrdet på den tiden."

<sup>50</sup> Og denne Boken med de Syv Segl, husk, Den var lukket her, i Åpenbaringen det 5. kapitlet, og i Åpenbaringen det 10. kapitlet er Den åpnet.

<sup>51</sup> Og nå skal vi se hva Boken sier om hvordan Den ble åpnet. Og blir ikke gjort kjent før Lammet tar Boken, og bryter Seglene, og åpner Boken. Skjønner? Lammet må ta Boken.

<sup>52</sup> Det er skjult. Husk nå, "Intet menneske i Himmelen, intet menneske på jorden," pave, biskop, kardinal, stats-presbyterianer, eller hvem enn han er, "kan bryte Seglene, eller åpenbare Boken, unntatt Lammet." Og vi har gjettet, og antatt, og snublet, og fundert, og—og det er grunnen til at vi alle er i en slik forvirring.

<sup>53</sup> Men med det Guddommelige løftet om at denne Gjenløsningsboken vil bli fullkomment åpnet av Lammet,



og Seglene på den vil bli løsnet av Lammet, i de siste dager som vi lever i nå. Og blir ikke gjort kjent før Lammet tar Boken og bryter Seglene. Fordi, husk, Boken ble oppbevart i hendene til Han som satt på Tronen. "Og Lammet kommer til Ham som sitter på Tronen, og tar Boken ut av Hans høyre hånd." Tar Boken! Åh, den er dyp. Vi skal prøve å oppklare det om vi kan, ved Den Hellige Ånds hjelp. Nå, vi stoler på Ham. Og vi vil se, senere, det er i endetiden, "Når tiden er utløpt."

<sup>54</sup> Ingen denominasjoner har rett til å tyde Boken. Intet menneske har rett til å tyde Den. Det er Lammet Som tyder Den. Og Lammet er den Ene Som taler Det, og Lammet gjør at Ordet blir kjent, ved å stadfeste og bringe Ordet til Liv. Skjønner? Helt riktig! Legg merke til dette. Og blir ikke åpenbart før . . .

<sup>55</sup> Denne Boken blir ikke åpenbart før menighetstidene og denominasjonelle tidsaldre har rent ut, "og det ikke er mer tid." Ser dere det? Det blir bare åpenbart etter at menighetstider og denominasjonelle tidsaldre har rent ut.

<sup>56</sup> Det er grunnen til at alt er i et slikt virvar i kveld. Ser dere, de plukker opp en liten doktrine, og de løper bort *her* til én side, og sier: "Dette er Det!" En annen plukker opp en annen doktrine, løper bort til *denne* siden, sier: "Dette er Det!" Og hver enkelt bygger en denominasjon under det, inntil vi har hundrevis av denominasjoner. Men likevel, i alt dette, ser man forvirring, folket undrer seg, "Hva er Sannheten?" Hvis ikke det nettopp er tilstanden i dag!

<sup>57</sup> Men så lover Han, at, "Når den tiden er over, vil den syvende engels røst lyde, og deretter vil Boken bli åpenbart, ser dere, på den tiden."

<sup>58</sup> Nå, ikke si, ingen, "De menneskene ble ikke frelst der tilbake."

<sup>59</sup> Men, mysteriene, som de ikke kunne forstå! Hvordan Gud kan være tre og, likevel, Én! Hvordan Skriften kan si, "Døp i Faderens, Sønnens, Hellige Ånds Navn," og gjøre helomvending og si, "Døp i Jesu Navn." Skjønner? Åh, så mange ting! Hvordan kan Eva spise et eple og forårsake ødeleggelsen av hele verden? Skjønner? Hvordan kan det være slik? Men de mysteriene er lovet å bli åpenbart i endetiden.

<sup>60</sup> Det er små, løse tråder som . . . Disse store krigerne har kommet på scenen, slik som Irenaeus, og Martin, Sankt Martin, og Polycarp, og de forskjellige, og Luther, og Wesley, og alle disse. Skjønner? Som hvordan de har kommet og bare levd lenge nok til—til å på en måte bringe et lys og la det skinne, men de lot mange ting forbli i—i mørke. Videre kom pinsens tidsalder, slik som den Lutherske tidsalder, og de forgrenet seg. Men likevel, helt i orden, ikke si de ikke hadde

rett. Det hadde de. Men det er løse tråder igjen, som ikke kan forklares. Men så i . . . Hvorfor? Seglene har ikke blitt brutt, for fullstendig å åpenbare hva disse tingene er. Skjønner?

<sup>61</sup> Men så, i den siste tidsalderen, skal alle disse mysteriene bli løst og gitt ut. Og Seglene skal bli åpnet av Lammet, og åpenbart for Menigheten, og så er tiden omme. Skjønner? Hvor underfullt! Så, Boken, er da en Gjenløsningsbok. For, så går Det videre . . .

<sup>62</sup> Og vi vil ta opp, senere, hvordan de hundre og førti-fire tusen blir brakt inn, og så videre. Ja vel. Det er jøder.

<sup>63</sup> Nå, nå, Paulus. La oss lese lite grann. Jeg har noen av disse Skriftstedene, og jeg tror vi burde lese Dem. La oss nå alle slå opp; Paulus, i Efeserne 1.

<sup>64</sup> Mange av dem jeg ser, skriver. De har sine bøker og skriver ned Skriftstedene, markerer dem som et bokmerke, i Bibelen sin. Så, det er—det er fint. Jeg ønsker at dere gjør det, og så går hjem og studerer Det. Skjønner? Og—og hvis du studerer Det, selv, så vil du—vil du forstå Det bedre. Skjønner? Bare studér Det, og be Gud om å hjelpe deg til å forstå.

<sup>65</sup> La oss nå lese et—et Skriftsted jeg har skrevet ned her. Efeserne 1:13 og 14, nå.

*I Ham ble også vi, etter at dere fikk høre sannhetens ord, og er evangeliet om deres frelse, i ham . . . etter at dere kom til tro, ble forseglet med Den Hellige Ånd, løftets ånd.*

*Som er pantet på vår arv, inntil forløsningen av den kjøpte eiendom, til pris for hans herlighet.* Skjønner?

<sup>66</sup> Nå, mens vi har Skriftstedene åpnet, la oss . . . Ser dere, Den Hellige Ånd her, Selv, er et Segl. Den Hellige Ånd er et Segl. Og et Segl betegner (hva?) et fullført verk, Den Hellige Ånd er et Segl for den enkelte. Og for det individet, når han mottar Den Hellige Ånd, da er hans tid for sukking over, ser dere, fordi det er et fullført verk.

<sup>67</sup> Slik, jeg pleide å arbeide for jernbaneverket, og vi lastet godsvogner med hermetikk og forskjellige ting fra hermetikkfabrikken. Og, men, så, før vognen kunne bli forseglet, kom inspektøren, for å se om vognen var riktig lastet. Hvis ikke, [Broder Branham klapper i hendene en gang—Red.] ville tingene bli spredd rundt og knust, med én gang den dunket borti noe, og—og jernbaneverket var ansvarlig. Og inspektøren testet alt, for å se om det var på riktig plass. Hvis det ikke var det, godkjente han ikke vognen. Da måtte vi gjøre det helt på nytt igjen, helt til inspektøren var fornøyd. Og så når inspektøren er fornøyd, stenger han døren. Inspektøren stenger døren. Og inspektøren setter et segl på den, og da kan ingen bryte dette seglet før den når sitt bestemmelsessted.

68 Det er det Den Hellige Ånd har drevet med. Skjønner? Han går rundt og Han inspiserer. Det er grunnen til at du ikke kan ha disse tingene og. . . Du sier: “Jeg talte i tunger, og jeg ropte, og jeg danset i Ånden.” Det har ikke noe med Det å gjøre. Skjønner? Den Hellige Ånd inspiserer den personen helt til Han er fullstendig fornøyd og vet at de er det.

69 Da, er de forseglet til sitt Evige bestemmelsessted. Det er ingenting som noensinne kan bryte det Seglet. Bibelen. . . Dere skriver Skriftstedene ned. Efeserne 4:30, sier, “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere er forseglet med inntil deres Gjenløsningsdag.” Hold det ordet, “gjenløsning,” ser dere. Inntil tiden da Gjenløsningsboken har blitt åpenbart, og Gjenløseren kommer for å kreve Sin eiendom! Ingenting kan gjøre det. Skjønner? “Ikke gjør Den sorg.” Bli. . . Gjør ting som behager Gud, for Boken er forseglet, nå, og du er forseglet. Den Hellige Ånd, Selv, er Seglet.

70 *Segl* betegner. . . Nå, dette er ord jeg fikk fra ordboken. *Segl* betegner et “fullført arbeid.” Og når det Syvende Segl er brutt, er Guds mysterier som er forseglet inni disse mystiske Seglene fullført. Inntil dagen da Seglet blir brutt, og da blir det åpenbart hva som er på innsiden av Det.

71 Hvis mannen lurar på hva som er i godsvognen, sier: “Det skal være *slik-og-slik*. Det skal være.” Han antar. Men når seglet blir brutt, og døren er åpen, da ser vi inn i den og ser nøyaktig hva som er der inne.

Ser dere det? Og det vil bare bli gjort i endetiden.

72 En annen ting et Segl tilkjennegir, er “eierskap.” Ser dere, Seglet har et merke på Seg, som viser eierskap. Når du er kjøpt med Jesu Kristi Blod, og forseglet med Den Hellige Ånd, tilhører du ikke lenger verden eller noe som hører verden til. Du er eid av Gud.

73 En annen ting, er, et Segl er en “sikkerhet.” Segl betyr at du er sikret. Nå, du som ikke tror på Evig sikkerhet, da vet jeg ikke, ser dere. Men nå, men, et Segl tilkjennegir sikkerhet til sitt bestemmelsessted. Ve den karen som ville prøve å bryte det Seglet! Og Den Hellige Ånds Segl kan ikke bli brutt.

74 Dere har alle hørt meg si at folk sier, “Djevelen fikk meg til å gjøre *dette*.” Nei, nei, djevelen gjorde det ikke. Du var bare ikke forseglet inn. For, når du er forseglet inn, da er han forseglet ut. Ja. Skjønner? Nå, du gikk ut til ham. Hm—hnh. Han kunne ikke komme inn i deg, fordi den eneste måten han kunne komme inn i deg er å komme gjennom den sammen prosessen som du har. Han måtte blitt frelst, helliggjort, og fylt med Den Hellige Ånd, da ville han vært din broder. Så, ser dere, så han—han gjorde det ikke. Nei, nei. Du gikk bare

til grensen og kom tilbake, og begjærte verdens ting. Du gikk aldri hele veien inn i Kana'an, ser dere, over Jordan, selvets død. Skjønner?

<sup>75</sup> Legg nå merke til, nå, denne Boken er forseglet. Og—og du er forseglet, med Boken, inntil Gjenløsningens Dag.

<sup>76</sup> Igjen, i Romerne 8:22 og 23. La oss få tak i det, og vi vil lage denne bakgrunnen, da tror jeg vi vil forstå Det litt bedre hvis hver person leser Det for seg selv. Jeg gir dere noen få Skriftsteder her, så vi kan—vi kan se på Dem, og mens det ennå er tidlig. Nå, 8, Romerne 8:22, til å begynne med.

*For vi vet at hele skapningen stønner og sukker som i fødselsveer helt til denne tid.*

*Men ikke bare det, men også vi som har Åndens førstegrøde, også vi stønner med oss selv, og venter med iver på barnekåret, vårt legemes forløsning.*

<sup>77</sup> Åh, du! Åh, du! Får ikke det oss gamlinger til å føle oss bra? Det burde få oss alle til å føle oss bra, mens vi venter på denne stunden. Vi forstår at dette vil finne sted i den første oppstandelsen. Skjønner? Naturen stønner. Vi stønner. Alt stønner, fordi vi innser at det er noe som ikke er riktig. Og den eneste måten du kan stønne på, og vente på det, er fordi det er et nytt Liv som er kommet inn *her*, som taler om en ny Verden.

<sup>78</sup> Slik som kona her, for ikke lenge siden, vi gikk bort her til supermarkedet. Og jeg sa: "Vi oppdaget noe rart; en dame hadde på seg en kjole." Og det var så rart, ser dere. De, de er . . . Nesten ingen av dem kler seg i kjoler, ser dere. Og, på en eller annen måte er de glemsomme; de går ut uten dem. Så da vi . . . De er glemsomme med vilje.

<sup>79</sup> Og så, da sa Meda til meg, hun sa: "Bill, hvorfor er det slik?" sa hun.

<sup>80</sup> "Åh," sa jeg, "det er bare nasjonens ånd." Og jeg sa: "Når du drar til Tyskland, har de en bestemt ånd. Drar til Finland, så har de en nasjonal ånd. Kommer du til Amerika, har vi en nasjonal ånd."

<sup>81</sup> Vår nasjonale ånd er spøk, vitsing. Vet dere hvorfor? Vi ble grunnlagt på apostlenes Doktrine. Vi ble grunnlagt på store menns lederskap, slik som Washington, Lincoln. Men vi har flyttet oss bort fra det fundamentet, og vi vet at noe er i vente. Vi vet at en atombombe har våre navn skrevet på seg. Vi vet at slaveri ligger foran oss. Ingen grunn til å lure deg selv.

<sup>82</sup> Det minner meg, om noen av disse komikerne, som kommer ned og—og forteller disse vitsene, og holder på, og kvinner holder på slik de gjør, og menn, sammen. Det minner meg bare om en liten gutt som går gjennom kirkegården, og plystrer, og prøver å få seg til å tro at han ikke er redd. Så visst, er han

redd. Skjønner? Han lurer ingen. Det er derfor han plystrer. Skjønner? Han prøver å si han ikke er redd, men han er det. Og det er det som er saken, i dag.

<sup>83</sup> Men, åh, hvilket salig håp for den troende, som løfter opp hender, for vår gjenløsning nærmer seg. Når han ser disse tingene vise seg, så er det en mektig tid for den troende.

<sup>84</sup> Nå, disse tingene, som, sukkingen i våre legemer. Har du noen gang lagt merke til et tre, hvordan det kjemper for livet? Det ønsker å leve. Og du legger merke til et dyr, hvordan i—i døden, hvordan det kjemper. Du legger merke til et menneske, alt, naturen sukker. Vi, sukker, med oss selv. Skjønner? Vi vet at noe er galt. Vi ser, utfra disse versene, at noe har gått tapt, både for mennesket og jorden. Skapelsen i alle former, har mistet noe, for vi ser ut fra dette inspirerte Ordet at den sukker på grunn av noe. Du, du sukker ikke uten at det er en grunn for det.

Slik som jeg talte om blekket, er det en årsak.

<sup>85</sup> Det er slik i bønn for de syke; helt til du kan finne årsaken! Jeg kjenner botemiddelet, men jeg må finne årsaken. Det er derfor visjonene er så nødvendige og viktige; det åpenbarer hjertets hemmelighet, forteller personen hvor du gjorde ditt feiltrinn, og hva du må gjøre. Skjønner? Uansett hvor mye medisin du tar, eller hvor mye olje du heller på hodene deres, eller hvor høyt noen roper over deg; hvis det er noe galt, vil han forbli rett der. Jeg sa, “han,” det er satan.

<sup>86</sup> Ser dere, i dag, så langt fremme vi er, i legevitenskapen, vet vi fortsatt ingenting om disse tingene. Du sier: “Han har kreft.” Vel, det er ingenting. Det, det—det bare navngir hva det er. Det navngir det medisinske navnet, kreft. Det har ikke noe å gjøre med hva det er. Det er navnet vi kaller det. Vi bare kaller det navnet, kreft. Men, i virkeligheten, hva det er, ta det nærmere i ettersyn, det er en djevel.

<sup>87</sup> Nå, vi sier “synd.” Vi bare kaller det synd. Ta det nærmere i ettersyn. Hva er synd? Mange mennesker sier, “Drikking, å drive hor.” Nei, nei. Det er syndens attributter. Skjønner? Det er det synden forårsaker, ser dere. Men virkelig synd er vantro. Det er der det er—det er navngitt og kalt ut. Hvis du er en troende, gjør du ikke de tingene. Men uansett hvor hellig du prøver å gjøre deg selv, og hvor religiøs du prøver å være; hvis du gjør de tingene, er du en vantro. Det er etter Skriften.

<sup>88</sup> Nå, noe er tapt, og den sukker. Den prøver å komme tilbake, å komme tilbake til sin originale tilstand.

<sup>89</sup> Kan du forestille deg noen som faller fra jorden, ned i et bunnløst dyp et eller annet sted, og kjempet, klatret, strevde? De må, på en aller annen måte, komme seg ut av dette dypet. De er ikke i sin originale tilstand. Og, de skriker hysterisk. De klorer seg til veggene, lager lyd, eller gjør et eller annet. De—de sukker fordi de ønsker å komme tilbake til sin originale tilstand.

<sup>90</sup> Det er derfor en person, som er rammet av sykdom, har det vondt og lider. En gang var de ikke på den måten, men de sukker. Hvorfor? De er ikke i rett tilstand. Det er noe galt. Og de sukker, og prøver å komme tilbake dit de var da de hadde helse.

<sup>91</sup> Og når naturen og menneskene, som Bibelen sier, "sukker," viser det at det er noe, at de ikke er i den tilstanden de burde være. De har falt fra et sted. Nå, vi trenger ikke noen til å forklare det for oss. Skjønner? For, selvfølgelig, vet vi at det var Ewig Liv, de hadde falt fra. Og de mistet sin rettigheter til Ewig Liv, ved Adams og Evas fall, som falt fra Ewig Liv, til død, i Edens hage, og førte hele naturen, under dem, til død.

<sup>92</sup> Intet tre døde, før Adam. Et dyr døde ikke, før Adam. Og det er bare én ting som ikke kan dø, og det er Gud, fordi Han er Ewig. Og det er den eneste måten vi kan unngå å dø, vi må ha Ewig Liv inni oss, for å være Guds sønner og døtre.

<sup>93</sup> Men da vi døde, til synd, som jeg sa i Budskapet denne morgenen, solgte vi våre fødselsrettigheter og krysset dette gapet. Nå, vi er utenfor Guds rekkevidde, på denne andre siden av gapet. Nå, selvfølgelig, da Adam falt, til død, førte han død over hele skapningen.

<sup>94</sup> Nå, han ble gitt fri vilje. Det ble gitt til dem akkurat som vi, for å ta et valg. Nå, Adam og Eva, i begynnelsen, var det et tre for rett og galt foran dem, og det samme treet står foran hver og—og en av oss. Ser dere, Gud gjør ikke for Adam eller for Eva. . . Du sier: "Vel, det er deres feil." Nei, nei det er det ikke. Det er din feil. Du kan ikke legge det på Adam nå. Du må legge det på deg selv, for rett og galt er lagt foran deg. Vi er på det samme grunnlaget som Adam og Eva.

<sup>95</sup> Men, ser dere, når vi blir gjenløst, ønsker vi ikke lenger vårt eget valg, men vi ønsker Hans valg. Skjønner? Skjønner?

<sup>96</sup> Nå, Adam og Eva ønsket sitt eget valg. De ønsket å, de ønsket å finne ut hva det var å ha visdom, så de undersøkte dette, og det forårsaket død.

<sup>97</sup> Nå, når en mann er blitt gjenløst, bryr han seg ikke lenger om lærdom. Han bryr seg ikke lenger om verdens ting, verdens visdom. Han ønsker intet valg i det hele tatt. Kristus er blitt hans valg, og det er alt. Han er gjenløst. Han ønsker bare ikke lenger å lede seg selv. Han ønsker ikke at noen skal overtale ham til hvor han skal dra eller hva han skal gjøre. Han bare venter og finner ut Skaperens valg. Skjønner? Deretter går han i sin Skapers Navn, når Skaperen sier at han skal gå. Skjønner?

<sup>98</sup> Men mennesket søker visdom, ønsker å finne, "Vel, dette prestegjeldet er ganske bra; men de betaler meg mer der borte, så jeg vil dra bort dit." Skjønner? Ser dere, visdom.

<sup>99</sup> Nå, da Adam syndet, ved å lytte til sin kones resonnering istedenfor å holde seg til Guds Ord, det var det som fikk Adam til å synde. Hans kone resonnererte med satan, og fremla så produktet for Adam, og Adam lot Ordet fare og overga seg.

<sup>100</sup> Han mistet, også, sin arv, da han mistet sitt fellesskap og rett til Liv. Husk, "Den dag dere spiser av det, den dag skal dere dø." Og da han mistet sitt Liv, mistet han også sin arv i livet, fordi han hadde totalt herredømme over jorden. Han var en gud på jorden. Gud er universets Gud, overalt. Men Hans sønn hadde denne jorden under sitt eget herredømme. Han kunne tale, han kunne navngi, han kunne si, han kunne stoppe naturen, han kunne gjøre alt han ønsket. Skjønner? Men, da han gjorde det, mistet han sin arv.

<sup>101</sup> Nå, Adam kunne si: "La dette fjellet, her, bli flyttet bort dit," og det gjorde det. Adam kunne si: "La dette treet, her, bli plukket opp og plantet her borte," det gjorde det. Skjønner? For han hadde komplett, totalt herredømme, som en liten gud under Gud vår Far, fordi han var en sønn av Gud.

<sup>102</sup> Kan vi ikke nå stoppe her bare et øyeblikk og få en skikkelig preken! Skjønner? Åh! Så, hvis Blodet har rensset det tilbake, hva med nå? Skjønner? Se hva Guds Sønn, den andre Adam gjorde. Skjønner? Og sa, "De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også." Skjønner?

<sup>103</sup> Adam mistet sin arv, jorden. Nå, den gikk fra hendene hans til den han underla seg, satan. Han ga slipp på sin tro på Gud, til fordel for satans resonneringer. Derfor, hans Evige Liv, hans rett til Livets Tre, hans rett til jorden, tilhørte ham, og han tapte alt sammen til satans hender. Han overlot det fra sin hånd til satan. Derfor, nå har den blitt, den gikk tilbake og har blitt fordervet. Og Adams ætt har ødelagt arven som Adam skulle ha hatt, det er jorden. Det er riktig, ser dere, Adams ætt.

<sup>104</sup> Jeg stoppet, her om dagen, nede i Tucson der jeg bor. Og jeg snakket med noen, oppe på toppen av fjellet, og kikket nedover. Jeg sa: "Hva tror du! At, for tre hundre år siden, kom den gamle Papago ned gjennom her på sin slede, med sin indianer-kone og barn som satt bak, kjørte ut der et eller annet sted og levde fredfullt. Det var ingen utroskap, ingen whisky, ingen gambling, ikke noe iblant dem. De levde rent. Og prairieulven kom ned det tørre elveleiet, hver kveld, gjennom Tucson her, og ulte. Og mesquiten og kaktusen blomstret, rundt på elvebreddene. Og Jehova så på det og må ha smilt. Men den hvite mann kom denne veien, og hva har han gjort? Han har gravd opp kaktusen. Han har fordervet landet, med ølbokser og whiskyflasker. Han har ødelagt landets moral. Den eneste måten han kunne beseire indianeren på, var å utrydde maten hans, bøffelen."

<sup>105</sup> Da jeg leste i Tombstone, her om dagen, i museet, og så bildene av Geronimo. Og mange av dere tror kanskje at Geronimo var en landsforræder. For meg, var han en ekte amerikaner. Han kjempet bare for det som var rett, det Gud hadde gitt ham: et land, og en nasjon, og et sted å bo. Jeg klandrer ham ikke. Og da de hvite soldatene kom inn der og tok over landet, med makt, og drepte dem som en sverm med fluer. Og der var det originale bildet av Geronimos medisinske hovedkvarter, eller sykehuset hans. Det var to eller tre tepper over et stykke mesquite. Og de sårede, virkelige, ekte amerikanerne, indianerne, kjempet for sine Gud-gitte rettigheter. Og der stod, Geronimo med sin egen baby, på hoftene, og så på sine krigere, blødende, døende, uten noe penicillin eller noe, ingen mulighet til å hjelpe dem; ekte, Gud-gitte amerikanere! Så kalle ham en landsforræder? Jeg kaller ham en gentleman.

<sup>106</sup> Cochise ville aldri ha overgitt seg. Han var en gammel mann. Men den amerikanske hæren, alle stilt opp på linje der inne, og de dro ut der og drepte bøffelen. De sendte ut ekskursjoner, og Sharpe oppfant bøffel-rifla, og de dro ut der og sa: "Åh, jeg hadde en god dag i dag," skjøt, fra siden av en—av en godsvogn, eller en passasjer-vogn. Sa: "Jeg drepte førti i dag." Førti bøfler, som kunne ha holdt hele Indianerstammen i live i to år eller mer. Hva gjorde de med dem? Lot dem ligge i ørkenen. De gamle åtslene svulmet opp på markene, og spredte stank på markene, og prairieulvene spiste.

<sup>107</sup> Når indianerne drepte bøffelen, var det en religiøs seremoni. Han tok hovene, sparte på dem for å lage panner. Kjøttet spiste de, til og med kjøttet på innvollene. De tok alt kjøttet fra den og hengte det opp og tørket det. Skinnen ble tørket, og de lagde klær og telt. Det var ikke noe . . .

<sup>108</sup> Men, da den hvite mann kom inn, landsforræderen er den hvite mann. Han er kjeltringen. Og han kom inn og utryddet bøflene, og sultet indianerne ut.

<sup>109</sup> En hvilken som helst ekte mann ville kjempet for sine Gud-gitte rettigheter. Det er en skamplett på det amerikanske flagget, det de gjorde mot den amerikanske indianeren. I bunn og grunn, tilhørte det ham.

<sup>110</sup> Hva hadde du tenkt om japa- . . . Japan, eller—eller noen, Russland hadde kommet inn, og sagt, "Kom dere ut herfra! Kom dere tilbake hit," og—og gjort mot oss og våre barn slik vi gjorde mot indianerne? Men, husk, vi har sådd, og nå vil vi høste. Det er Guds lov, vet dere. Det er en plante-tid, og deretter en høste-tid. Jeg synes det er veldig trist. Ja, sir.

<sup>111</sup> Hva skjedde nå? Den fordervede Adams ætt har fordervet og fullstendig ødelagt landet. Vet dere at Bibelen sier det? Og fordi at han har gjort dette, den fordervede Adams ætt, vil



Gud ødelegge dem. Vil dere lese det? La oss se. Jeg har det nedskrevet her. Slå opp i Åpenbaringen, det 11. kapitlet, og vi vil finne ut. Gå til Åpenbaringen, det 11. kapitlet, og vi vil se hva Gud sa om dem som ødelegger jorden. Det 11. kapitlet, og la oss ta det 18. verset, tror jeg det er, 11:18. Her er det.

*Om nasjonene raste, og din vrede er kommet (følg nå med på Guds vrede), og tiden da de døde skal bli dømt, og da du skal lønne dine tjenere profetene, og de hellige, og til dem som frykter ditt navn, både små og store; og skulle ødelegge—ødelegge dem som ødelegger jorden.*

<sup>112</sup> Hva kommer de til å gjøre? Høste det de sådde. Ja visst. Når du ser synden florere i gatene! Hvor mange, på denne søndagskvelden, hvor mange ekteskapsbrudd vil bli begått i denne byen i kveld? Hvor mange kvinner vil bryte sitt bryllupslofte, i dette lille hullet i bakken her, som heter Jeffersonville? Hvor mange abort-saker tror dere blir registrert i Chicago, på tretti dager? Mellom tjue-fem og tretti tusen per måned, ved siden av de som ikke blir meldt inn. Hvor mye whisky ble drukket i Chicago by? Hva tror dere skjer i Los Angeles på én natt? Hvor mange ganger har Herrens Navn blitt misbrukt, i Jeffersonville by i dag? Er det bedre nå, eller var det bedre da George Rogers Clark kom nedover på flåten sin? Ser dere, vi har fullstendig fordervet jorden med vår skitt, og Gud vil ødelegge de som ødelegger jorden. Gud sa det.

<sup>113</sup> Jeg har alltid tenkt det var noe nede i meg, som liker å komme opp i fjellene og se hvordan Gud lagde det.

<sup>114</sup> Jeg liker ikke Florida, der de har disse kunstige palmetrærne. Og, åh, du store, jeg vil heller se krokodillene slå med halen, ute i villmarken, enn å se alt det der påtatte og tingene som de gjør i Hollywood, og all den der glamouren, og flokk med fyl liker. Og, åh, du store, jeg bare tenker, "En dag! En dag!" Ja.

<sup>115</sup> Men, husk, Bibelen har fortalt oss, i Matteus det 5. kapitlet, at, "De saktmodige skal arve jorden." Det er riktig. "De saktmodige og ydmyke skal arve jorden." Jesus sa: "Salige er de saktmodige," de enkle som bare ikke prøver å være noe stort noe, "de skal arve jorden." Jesus sa så. Ja. Nå har de fordervet den, og Gud vil ødelegge dem; men de saktmodige skal arve jorden, etter at den er blitt rensset.

<sup>116</sup> Nå, Åh, du! Nå, det tapte skjøtet er nå i hendene til den originale Eieren, Allmektige Gud. Skjøtet på jorden, og på Evig Liv, da Adam forspilte det; da kunne ikke satans skitne hender ta det, så det gikk tilbake til sin originale Eier, Gud Selv. Vi vil finne det, om bare et øyeblikk. Der sitter Han på Tronen, med det i Sin hånd, skjøtet. [Broder Branham klapper i hendene to ganger—Red.] Åh, det får meg til å føle meg religiøs. Skjøtet på

Evig Liv, det tinglyste skjøtet på Evig Liv, da Adam forspilte det for visdom, istedenfor tro, gikk det tilbake til Eierens hender, Allmektige Gud. Hvilken mektig ting!

<sup>117</sup> Ja vel, venter. Hva gjør det? I Guds hender, venter på gjenløsnings-krav. Han lagde en vei for gjenløsning, Han lagde en vei tilbake, og en dag vil Gjenløseren ta det tilbake. Ser dere hvor vi beveger oss nå? Vi vil følge med på Han som sitter på Tronen. Ja vel, venter på gjenløsnings-krav, dets gjenløsning.

<sup>118</sup> Hva er denne Gjenløsningsboken, dette skjøtet, tinglyste skjøtet? “Du sier, ‘tinglyst?’” Hva betyr tinglyst? Betyr at det er gransket helt tilbake til sin begynnelse. Slik som den lille—slik som den lille blekk-dråpen denne morgenen, da den traff blekemiddelet, gikk den hele veien tilbake. Og når synden har blitt bekjent og falt ned i Jesu Kristi Blod, åh, du store, det er tinglyst, strake veien tilbake til Skaperen igjen. Du blir en sønn av Gud. Det tinglyste skjøtet blir oppbevart i hendene til den Allmektige. Åh, du!

<sup>119</sup> Dets gjenløsning betyr full eiendomsrett til alt som ble tapt av Adam og Eva. Åh, du! [Broder Branham klapper i hendene én gang.] Hva burde det gjøre med en gjenfødt kristen? Dets eiendomsrett til det tinglyste skjøtet, skjøtet på Evig Liv, betyr at du eier alt som Adam og Eva mistet. Puh! Hva syns du, broder? Å eie det skjøtet!

<sup>120</sup> Adam kunne ikke oppfylle gjenløsningens betingelser. Etter han fant det mistet han det, han hadde syndet og han hadde atskilt seg fra Gud, var på *denne* siden av kløften, så han kunne ikke gjenløse det. Han kunne rett og slett ikke gjøre det, for han—han trengte gjenløsning, selv, så han kunne ikke gjøre det.

<sup>121</sup> Men loven krevde en Slektningsgjenløser. Guds lov krevde en Slektningsgjenløser. Ønsker dere å notere det ned, “Slektningsgjenløser,” finn det i 3. Mosebok 25.

<sup>122</sup> Vi har ikke tid til å gå i dybden av dette, for, dere vet, hver—hver tekst ville tatt en—en kveld. Skjønner?

<sup>123</sup> Men Guds lov tok imot en erstatning. Nå, hva om Gud ikke hadde tilbudt Seg å ta en erstatning? Men kjærligheten tvang Ham til å gjøre det. At, mennesket var uten en vei tilbake, og det var ingen mulighet for det å komme tilbake. Det var fortapt. Men Guds nåde oppfylte denne Slektningsgjenløseren i Jesu Kristi Person. Loven krevde det. Nåden møtte dens krav. Åh, underfulle nåde, hvor herlig den lyder! Guds lov krevde en uskyldig erstatning.

<sup>124</sup> Og hvem var uskyldig? Ethvert menneske hadde blitt født seksuelt, etter sex, alle sammen. Og den eneste som ikke var det, hadde mistet rettighetene til Evig Liv og til å være konge på jorden.

125 Åh, når jeg tenker på det Skriftstedet, “For Du har gjenløst oss tilbake til Gud, og vi kan regjere og være konger og prester på jorden.” Åh, du! Hva? Slektningsgjenløseren! Åh, hvilken historie vi har her!

126 Legg merke til, loven krevde en Slektningsgjenløser for å gjenløse en tapt substans. Nåden innfridde dette kravet i Jesu Kristi Person. En Slektning må være født av menneskeslekten.

127 Nå, hvordan kunne vi være, når ethvert menneske som er født må . . . Og den som ikke kunne se at det var en sexhandling der, vel, han er totalt blind, ser dere, for ethvert menneske som ble født, ble født av en kvinne.

128 Og Gud krevde en Slektningsgjenløser, og Han måtte være et menneske. Åh, du! Hva vil du gjøre nå? Loven krevde en Slektningsgjenløser.

129 Nå, Han kunne ikke ta en Engel. Han måtte ha et menneske, for vi er ikke i slekt med Engelen. Vi er i slekt med hverandre. Engelen falt aldri. Han er et annerledes slags vesen, har et annerledes legeme. Han syndet aldri eller noe. Han er annerledes.

Men loven krevde en Slektningsgjenløser.

130 Og ethvert menneske på jorden ble født ved sex. Nå, forstår dere ikke, det var der det kom fra. Det var der synden startet. Så dere ser hvor det er nå? Der kommer han, slangens sæd, inn. Skjønner?

131 Nå, legg merke til dette, krevde en Slektningsgjenløser. Og Gjenløseren, Slektningsgjenløseren, må være født av menneskeslekten. Her, det setter oss i knipa. Men la meg blåse i Trompeten for deg. Jomfrufødselsen frembrakte produktet. Amen. Jomfrufødselen frembrakte vår Slektningsgjenløser. Ingen andre enn den Allmechtige Gud ble Immanuel, en av oss. Immanuel! “Slektningsgjenløseren” ble oppfylt. Ser dere hvordan Gud stiller et krav, og det er ingenting vi kan gjøre. Men deretter trer nåden inn og overskygger loven, og frembringer produktet. Amen! [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.]

132 Åh, når dere kommer Hjem! Når jeg er der i den lille hytta mi; som broder Neville synger om. Når dere alle hører noen der på det stedet, en morgen, syng, “Underfulle nåde, hvor skjønt den lyder, som frelste et vrak som meg!” sier du, “Pris skje Gud! Gamle broder Branham klarte det. Der er han, ser dere.” Ja. Åh!

Det var nåden som lærte mitt hjerte å frykte,  
 Det var nåden som tok den angsten bort;  
 Hvor dyrebart det var da nåden kom  
 Den stund jeg kom til tro!

133 Vent til vi kommer ned til det, om bare et øyeblikk! Åh, du! Hør nå her. Boken . . .

<sup>134</sup> Ruths Bok skildrer et vakkert bilde av dette, hvordan Boas . . . Og Naomi hadde mistet eiendommen. Dere, dere vet. Dere hørte meg tale over det, gjorde dere ikke? Løft hendene deres hvis dere har hørt meg tale om det. Så, dere forstår, ser dere. Boas måtte bli en gjenløser. Og han var den eneste som kunne. Han måtte være en slektning, en nær slektning. Og, ved å gjenløse Naomi, fikk han Ruth. Det var Jesus, Boas var et bilde på Kristus. Og da Han gjenløste Israel, fikk Han Hedningebruden. Så derfor, ser dere, så veldig vakkert! Vi har det på lydbånd, er jeg sikker på, her et sted, om dere ønsker å ha det.

<sup>135</sup> Merk deg, nå, Han må være Slekting. Så, ser dere, en Engel kunne ikke gjøre det. Et menneske kunne ikke gjøre det; det måtte være et menneske, men det kunne ikke være født av en kvinne, en sexhandling. Så, jomfrufødselen, Den Hellige Ånd overskygget Maria. Derfor var Jesus ikke en jøde. Jesus var ikke en hedning. Jesus var Gud. Det er helt riktig. Hans Blod kom ikke fra noen sexhandling. Han var det hellige, Guds skapte Blod. Og vi blir ikke frelst ved jødisk blod, heller ikke blir vi frelst ved hedensk blod. "Vi blir frelst ved Guds Blod." Det er i henhold til Bibelen. Den sier det. "Vi blir frelst ved . . ."

<sup>136</sup> Så, ser dere, Jesus var Gud. Han var ingen tredje Person, fjerde Person, andre Person. Han var Personen. Han var Gud, ser dere. Han var Gud, Immanuel. Gud kom ned fra Sin Herlighet, åpenbarte Seg Selv. Jeg elsker den historien, av Booth-Clibborn, den flotte, vakre lovsangen.

Ned fra Hans Herlighet, evig levende historie,  
Kom Min Gud og Frelser, og Jesus var Hans  
Navn.

Født i en krybbe, en fremmed for Sine egne,  
En Mann av sorg, tårer, sjelekval. Åh!

Hvilken nedverdiggelse, som brakte oss  
gjenløsning;

Da i nattens mulm, uten et svakt håp i sikte;  
La Gud kjærlig, ømt, til side Sin prakt,  
Og bøyde Seg ned for å søke og frelse min  
sjel.

Å hvor jeg elsker Ham! Hvor jeg beundrer  
Ham!

Min pust, mitt solskinn, mitt alt i alt!  
Den mektige Gjenløseren ble min Frelser,  
Den mektige Skaperen ble min Frelser,  
Og hele Guds fylde bor i Ham.

<sup>137</sup> Det var den Ene som oppfylte kravet. Nåden frembrakte Jesu Kristi Person. Og vi ser, denne Boken nå . . . Gud strekte ut Sitt telt, kom fra Gud, for å bli et menneske. Han forandret

Sin skikkelse, fra den Allmechtige, til å bli et menneske; til å ta på et menneskes skikkelse, så Han kunne dø, for å gjenløse mennesket. Vent til vi ser Ham, når det var “ingen verdige”. Skjønner? Ja vel.

<sup>138</sup> I Bibelen, i Ruths Bok, når dere leser den, vil dere finne ut, en slik person ble kalt “goel,” g-o-e-l. Ble kalt goel, eller, det var en person som kunne oppfylle kravene. Og goel'en måtte være i stand til å gjøre det, måtte være villig til å gjøre det, og måtte være en slektning, nær slektning, for å gjøre det.

<sup>139</sup> Og Gud, Skaperen, av Ånd, ble vår slektning da Han ble menneske, for at Han kunne ta vår synd på Seg, og betale prisen, og gjenløse oss tilbake til Gud igjen. Der er det. Der er Gjenløseren.

<sup>140</sup> Kristus har gjenløst oss nå. Vi er gjenløst nå. Men Han har ikke gjort krav på Sin eiendom ennå. Nå, du er kanskje uenig med det, men bare vent et øyeblikk, ser dere. Vi vil se. Skjønner? Han har ikke gjort krav på det. Skjønner? Hvis Han tok Gjenløsningsboken, gjenløser Kristus tilbake alt som Adam hadde og alt som han mistet. Og Han har allerede gjenløst oss. Men Han har ikke tatt eiendommen ennå; Han kan ikke før den fastsatte tid. Og da vil oppstandelsen komme, og da vil jorden bli fornyet igjen. Og da vil Han ta eiendom, Sin eiendom som Han fikk da Han gjenløste oss, men vil gjøre det på den fastsatte tid. Åh, du!

<sup>141</sup> Dette blir beskrevet i denne Boken med de Syv Segl som vi snakker om nå. Ja vel. Gjenløsningsboken, alt er beskrevet inni her. Alt det som Kristus vil gjøre i enden vil bli åpenbart for oss denne uken, i de Syv Segl, hvis Gud gir oss lov. Skjønner? Ja vel. Det vil bli åpenbart. Og åpenbart, ettersom Seglene brytes og blir frigitt til oss, da kan vi se hva denne mektige gjenløsningsplanen er, og når og hvordan det skal bli gjort. Alt sammen er skjult i denne Mysterie-boken her. Den er forseglet, med Syv Segl, og derfor er Lammets den Eneste Som kan bryte dem.

<sup>142</sup> Nå...[Broder Branham blir distraherert av noe—Red.] Unnskyld meg. Vi forstår...

<sup>143</sup> Nå, om dere ønsker å se i Skriften, kan dere gå over til Jeremia og finne ut der. Da han var—da han—han skulle gå inn i landets fangenskap, vet dere, han—han kjøpte sin onkel... Hans onkels sønn hadde noe—noe eiendom, og han gikk gjennom den, forseglingen. Og hvis vi tok det hele... Vi har det også i de *Syv Menighetstider*, seglene og så videre, inni der.

<sup>144</sup> Ser dere, et segl, i det Gamle Testamentet, var som en rull, slik som *dette*. [Broder Branham bruker nå papirark for å illustrere rullingen, forseglingen, og åpningen av en skriftrull—Red.] Og *her* var et mysterium, og dette mysteriet var skjult. Ja vel, det var forseglet rundt og plassert her,

kravet på *så-og-så*. Deretter, ble det neste mysteriet bundet rundt hva denne arven var, og festet her ute på *denne* siden, kravet på *så-og-så*. Og gikk videre nedover inntil det dannet en skriftrull, for folk hadde ikke bøker slik som *dette* da. Det var i en rull, (hvor mange vet det?) kalt en skriftrull. Vel, en forseglet skriftrull, du kunne bryte løs en *her*, hva mysteriet om dette var, og rive det løs, og du kunne se hva det kravet var. Og deretter bryte det andre løs, og du kan se hva det kravet var.

145 Og hele saken Her er Syv Segl, som har forseglet opp Guds mysterier fra verdens grunnleggelse Der inne, og åpenbart ved syv ulike Segl, som, om Gud vil, lar Ham, lar oss trekke til side disse Seglene og se ned gjennom Boken og finne ut hva Det hele handler om. Skjønner? Åh, jeg håper vi får en herlig stund! Der er mysteriet om gjenløsningen forseglet inntil... Denne Boken kunne ikke bli brutt før den siste engelens Budskap.

146 Skriftrullen er der. Vi visste Den var der. Vi vet at Det var gjenløsning. Vi trodde Det var gjenløsning. Jeremia sa: "Denne skriftrullen må bli bevart..." Når du leser det der, vil han si. Han må bli bevart i et leirkar. Skjønner? Åh, hvilken vakker ting der som jeg kunne snakke om, en stund. Denne skriftrullen ble tatt vare på i et leirkar, et kar som en gang ble kjød (glory!), døde, stod opp igjen, og bevart i leirkaret inntil stunden for kjøpet. Åh, du! Vakkert! Ja vel.

147 Nå, alle disse Budskapene blir bevart inntil, dette leirkaret, inntil tiden for Guds fastsatte tid, ved den siste budbæreren på jorden. Og alt som disse menneskene hadde antatt, og sagt, "Jeg vet Det er der. Jeg tror Det er der." Og de kjempet med Det, og brakte Det frem og presenterte tingene. Ved tro trodde de Det. Men nå vil Det bli brakt til oss i åpenbaring, og fra Guds hånd ved stadfestelse. Gud sa det. Han lovet det.

148 Nå, la oss nå se. Hvor, hvor var vi hen? La oss gå til vers 2 nå. Det var lang tid for vers 1, men la—la oss—la oss ta vers 2. Nå, vi blir sannsynligvis ikke så lenge på det neste.

*Deretter så jeg en mektig engel som forkynte med høy røst: Hvem er verdig til å åpne... boken, og bryte seglene på den?*

149 Nå, husk. La oss lese det første verset igjen, så vi får det sammen.

*... i den høyre hånden til ham som satt på tronen så jeg...*

150 Gud! Hvem er det? Den absolutt originale innehaveren av Livets Bok. Han holder Den. Gud gjør det. Da Adam tapte, gikk Den tilbake til Sin originale Eier. Den tilhører Ham.

*Og i den høyre hånden til ham som satt på tronen, så Johannes (i visjonen) bort på og så en—en bok som det var skrevet på, både på innsiden og utsiden, forseglet med syv segl.*

<sup>151</sup> Ser dere, innsiden! Nå, når vi går i gang med å bryte disse Seglene, vil dere se, at Det går helt tilbake i Skriften, hele veien tilbake, for hvert enkelt av Seglene. Alt sammen, hele mysteriet, ligger rett her i disse Seglene. Skjønner? Ethvert mysterium i Bibelen ligger i disse Seglene. [Broder Branham banker på talerstolen fem ganger—Red.] Og Seglene kan ikke bli brutt før den tid. Jeg beviser det her, om bare et øyeblikk.

<sup>152</sup> Legg merke til dette. Nå, husk, Boken er forseglet. Her er ett, her er Det, *dette* seglet. Så er et annet Ett bundet rundt, et Segl. Et annet Ett er bundet rundt, et Segl. Det er en Gjenløsningsbok. Og det hele, sammen, danner Boken, og Den er forseglet med Syv Segl. Og, så er det på baksiden, er fordi den er rullet opp. Seglets mysterium er på innsiden. Og Det sier bare, "Rytteren på den hvite hest," eller, "Rytteren på den svarte hest," og den slags, på utsiden. Men hele Bokens mysterium er i de Seglene, fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. Den komplette gjenløsningsplanen blir åpenbart i disse Syv Segl. Åh, det er en viktig tid. Gud hjelpe oss å få tak i Det! Skjønner?

<sup>153</sup> Nå, "Og en mektig engel . . ." Nå vers 2.

*. . . den mektige engelen, med en høy røst, forkynte, Hvem er verdig . . . (Verdig for hva?) Hvem er verdig til å ta boken, . . .*

<sup>154</sup> Nå finner vi det ut. Hvor er Boken nå? Hos Sin opprinnelige Eier, fordi Den er blitt tapt av en sønn, den første Guds sønn, i en menneskeslekt. Og da han tapte sine rettigheter, for å lytte til satan, oppga han . . . Hva gjorde han? Han tok imot satans visdom istedenfor Guds Ord. Nå, kunne vi ikke stoppe her en stund! Guds sønner tar et seminars idé om Det, istedenfor Guds Ord. Ser dere, samme som Adam gjorde, tapte sine rettigheter. Og da det skjedde, gikk det strake veien tilbake. Kan dere ikke se hvor de tidsalderne har vært? Skjønner? Gikk strake veien tilbake til den originale innehaveren.

<sup>155</sup> Og Johannes stod, i Ånden, her oppe i Himmelen. Han har nettopp blitt løftet opp nå, fra menighetstidene, ser dere, så menighetstidene. Og så ble han tatt opp, i det 4. kapitlet. Han sa: "Kom høyere opp. Jeg skal vise deg ting som vil komme."

<sup>156</sup> Og Han så Én som satt på Tronen, med denne Boken i Sin hånd, i Sin høyre hånd. Tenk på det, nå. Og, så, i denne Boken var et skjøte på gjenløsningen, og Den var forseglet med Syv Segl.

<sup>157</sup> Og så kom en Engel frem, en mektig Engel, som ropte med høy røst, "Hvem var verdig til å åpne Boken; til å ta Boken?"

Hvem var i stand til åpne Seglene? Hvem var i stand til å åpne denne Boken?” Ser dere, Engelen spurte om det. Johannes så det. Og Han sa: “Nå, hvem er verdig? La Ham...” Åh, du! Kanskje jeg bare føler dette, på denne måten. “Men la Ham,” sa Engelen, “la Ham...” *Her er Gjenløsningsboken! Her er gjenløsningsplanen! Her er den eneste muligheten til at dere noen gang kan bli gjenløst, for her er skjøtet på hele himmelens og jordens gjenløsning!* “La Ham komme frem, om Han vil.” Åh, du! “Tal nå, eller forbli taus for evig. La Ham komme frem og gjøre krav på denne Boken. Hvem er verdig til å gjøre det?”

158 Og Johannes sa:

Det var *intet menneske i himmelen* funnet verdig; intet menneske på *jorden* var funnet verdig; intet menneske under jorden, som hadde levd og dødd, var funnet verdig. Intet menneske var funnet verdig.

159 Engelen rop var et rop om at Slektningsgjenløseren skulle tre frem. Gud sa: “Jeg har en lov; en Slektningsgjenløser kan—kan være en stedfortreder. Hvor er den Slektningsgjenløseren? Hvem er i stand til å ta Den?”

160 Og det kom fra Adam, hele veien ned gjennom alle apostlene, og profetene, og alt annet, og ingen ble funnet. Nå, hva med det? “Ingen i Himmelen, ingen på jorden, ingen som noen gang hadde levd.” Elias stod der. Moses stod der. Alle apostlene stod der, eller—eller alle de som hadde dødd; alle de hellige mennene, Job, vismennene. Alle sammen stod der, og ingen var verdig til engang å se på Boken, og langt mindre å ta Den og bryte Seglene.

161 Nå, hvor kommer paven og alle disse inn? Hvor er din biskop? Hvor er vår verdighet? Vi er ingenting. Det er riktig.

162 Han ba om at Slektningsgjenløseren måtte tre frem, om Han kunne. Men Johannes sa, “Intet menneske var verdig.”

163 Ikke at det ikke var verdige mennesker der, nå, som en Engel; som, for eksempel, vi kan si, Gabriel, eller Mikael. Men, husk, det måtte være en Slektning. Husk, Johannes sa her, “Og intet m-e-n-n-e-s-k-e,” ikke Engel, ikke Seraf. De hadde ikke syndet, men De var i en annen kategori. De hadde aldri falt.

164 Men dette måtte være en Slektningsgjenløser. “Intet menneske,” for ingen av dem var gjenløst. “Intet menneske var verdig til å se på Den.” Åh, nei! Du store min! Så, det krevdes en menneskelig Slektning. Og han ba om det, og Han ble ikke funnet, noe sted. Det var ingen. Ingen biskop, ingen erkebiskop, ingen prest, intet hierarki, ikke noe var engang... hadde ikke engang helligheten nok til engang å se på Boken. Puh! Du store min! Det er ganske sterkt, men det er hva Bibelen sier. Jeg sitérer bare hva Johannes sa.

Bibelen sier at Johannes “gråt”.



165 Ikke som noen mennesker har undervist det. Jeg hørte en mann undervise dette en gang, sa, "Johannes gråt fordi han innså at han selv ikke var verdig." Åh! En hvilken som helst mann under Den Hellige Ånd ville vite bedre enn det, ser dere; under Guds inspirasjon, ville vite bedre enn det.

166 Men, Johannes "gråt". Her er hva jeg tror han gråt for. Fordi, hvis ingen var verdig og kunne åpne denne Gjenløsningsboken, var hele skapningen fortapt.

167 *Her er Boken, her er skjøtet, og Det vil bli gitt til Slektningsgjenløseren som kan oppfylle kvalifikasjonene. Det er Guds Egen lov, og Han kan ikke krenke Sin lov, kan ikke trosse Sin lov, rettere sagt. Skjønner? Gud krevde en Slektningsgjenløser Som var verdig, Som var i stand til å gjøre det, Som hadde substansen til å gjøre det.*

168 Og Engelen sa: "La nå Slektningsgjenløseren tre frem."

169 Og Johannes så. Og han så over hele jorden. Han så under jorden. Og det var ingen. Der, var skapningen og alt fortapt. Selvfølgelig gråt Johannes. Alt var fortapt.

170 Skjønt, hans gråt varte ikke mer enn et øyeblikk. Da stod en av de eldste der, sa: "Ikke gråt, Johannes." Åh, du! Hans gråt varte ikke mer enn et øyeblikk.

171 Johannes tenkte, "Åh, du store, hvor er Mannen? Der står profetene; de ble født slik som jeg. Der står vismennene. Der står. . . Åh, er det ingen her?"

172 "Jeg ønsker en Mann som er i stand til å gjøre det. Jeg ønsker en Mann som kan gjenløse."

173 Og han ble ikke funnet, så Johannes brøt ut. Åh, alt var fortapt; og han gråt bittert. Og han—han var trist, fordi alt, hele skapningen, alt var fortapt, om de ikke kunne finne noen. Ære være Gud! Hvis de ikke kunne finne noen som kunne møte betingelsene, der. . . var ethvert menneske, og hele verden og skapelsen fortapt. Åh, alt hadde falt. Rettighetene til gjenløsning, rettighetene til—til Evig Liv, Lyset, alle disse rettighetene hadde blitt mistet, og det var ingen som kunne betale prisen. Og Johannes begynner å gråte, for ingen var verdig, og ingen kunne engang se på Boken. Åh, det krevde et menneske. Johannes gråt, fordi ingen kunne gjøre det, og alt var fortapt.

174 Og det kom en røst fra en av de eldste, som stod midt blant de fire Livsvesener og hele Himmelenes mektige hærskere, sa: "Ikke gråt, Johannes." Åh, du!

175 [Broder Branham klapper i hendene to ganger—Red.] Guds Nåde!

176 "Ikke vær lei deg, Johannes. Ikke gråt. For Løven av Judas stamme, Davids Rotskudd og Ætt, Han har seiret."

177 *Seire* betyr “kjempe med, og overvinne.” Åh, du! Getsemane-hagen, da Blodet dryppet ned fra Hans ansikt, seiret Han. Skjønner? Puh! Skjønner?

178 “Løven, og Davids Rotskudd, har seiret, har overvunnet.”

179 Slik som Jakob, som var en bedrager. Og da han kom i kontakt med Engelen, holdt han fast. Og Engelen prøvde å trekke Seg bort. Han sa: “Jeg—jeg kommer bare ikke til å la Deg gå.” Han holdt fast inntil han fikk det han ønsket. Og navnet hans ble forandret, fra *bedrager*, som betyr “svindler.” Til hva? Til “en prins med Gud,” *Israel*. Han seiret.

180 Og denne Løven av Judas stamme seiret. Han sa: “Ikke gråt, Johannes. For Løven av Judas stamme, Davids Rotskudd, har seiret. Han har allerede overvunnet. Han har gjort det. Det er over, Johannes.” Puh! Åh, Åh, du! Han frembrakte et blekemiddel, som sender synden tilbake til de sleipe hendene som . . . med sin visdom, som tilskitnet det, mennesket. Ja.

181 Men da Johannes snudde seg for å se, så han et Lam. Hvilken forskjell fra en Løve! Han sa: “Løven har seiret.” Ser dere, igjen, kan jeg bruke det der, Gud skjuler Seg i enkelhet. Han sa: “Der er en Løve.” Det er dyrets konge. “Løven har seiret.” Det sterkeste som finnes er løven.

182 Jeg har ligget ute i junglene i Afrika, og hørt giraffene gir sin lyd. Og—og den store, mektige elefanten, med snabelen i luften, “Whee, whee, whee.” Og hørt ørkenens villmenn skrike ut sine blodige, fryktinngytende skrik. Og billene, til . . . Og Billy Paul og jeg lå på et lite sted dekket over med tornebusker. Og hørte, langt borte i det fjerne, en løve som brølte, og alt i ørkenen blir stille. Selv billene blir stille. Kongen taler. Åh, åh, åh, åh, du!

183 Jeg sier dere, det er da denominasjoner og tvil faller til jorden. Alt blir stille når Kongen taler. Og *Dette* er Kongen, det er Hans Ord. Åh!

184 Han sa: “Johannes, ikke bekymre deg. Ikke gråt. Ikke vær lei deg, Johannes. Jeg har deg her i visjonen; jeg viser deg noe. Og jeg vet du er helt nedbrutt, fordi, du vet, det er ingenting som kan gjenløses, alt er fortapt; det er ingen som kunne oppfylle betingelsene. Men Løven av Judas stamme . . .”

185 Dere vet, Judas . . . Vi hadde det, og på tavlen her, vet dere. Judas stammes emblem, var en løve.

186 Husk, løven, og—og oksen, og . . . og så videre, mannens hode, og så videre. Og de fulgte med, Serafene, Ordet; mens alle, Markus, Matteus, Lukas og Johannes, alle stod rundt Apostlenes Gjerninger.

187 Og jeg hørte en mann si, en stor forkynner, sa, “Apostlenes gjerninger er bare stillas-arbeidet.”

<sup>188</sup> Den var det aller første Vintreet som den hellige Menighet brakte frem. Hm—hmm! Ja, sir. Og om Hun noen gang bringer frem en til, vil det bli det slaget, også. Ja, sir! Dere har noen innpodede vintrær, og de bærer sitroner. Det burde være appelsiner. Men... Skjønner? Når det Vintreet—det Vintreet noen gang bringer frem Sin gren igjen, vil Den være helt nøyaktig lik originalen.

<sup>189</sup> Og Matteus, Markus, Lukas, og Johannes, Evangeliene står der og vokter Det. Menneskets visdom; løvens kraft; oksens arbeid; og leopardens hurtighet... eller ørnens, rettere sagt. Ja, Evangeliene står der! Hva? Husker dere da vi hadde det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er i de *Syv Menighetstider*.

Nå, han sa: "Løven av Judas stamme."

<sup>190</sup> Hvorfor ut av Juda? "Å Juda, en herskerstav skal ikke mangle der, fra hans føtter, før Shilo kommer. Men Han vil komme gjennom Juda."

<sup>191</sup> "Og Løven, symbolet for Judas stamme, har seiret. Han har overvunnet."

<sup>192</sup> Og da han kikket rundt for å se hvor Løven var, så han et Lam. Underlig, se etter en Løve og ser et Lam. De eldste kalte Ham en Løve. Men da Johannes kikket, så han et Lam, "Et Lam, likesom Det hadde vært slaktet, fra verdens grunnleggelse." Et Lam som hadde blitt slaktet. Hva var det? Hva var det Lammet? Det var blodig, såret. "Et Lam som hadde blitt slaktet, men var levende igjen." Og Han var blodig. Åh, du!

Hvordan kan dere se på Det, folkens, og forbli en synder?

<sup>193</sup> Et Lam trådte frem. Den eldste sa: "En Løve har overvunnet, Løven av Juda stamme." Og Johannes kikket for å se Løven, og der kom et Lam, skjelvende, med Blod og sår på Seg. Han hadde seiret. Du kunne se at Han hadde vært i kamp. Han hadde blitt slaktet, men Han var levende igjen.

<sup>194</sup> Johannes hadde ikke lagt merke til dette Lammet før, vet dere, her. Det hadde ikke vært nevnt før. Ingen steder hadde Det blitt nevnt. Johannes så Det ikke, over hele Himmelen, da han lette. Men her kommer Det frem.

<sup>195</sup> Legg merke til hvor Det kom fra. Hvor kom Det fra? Det kom fra Faderens Trone, hvor Han hadde sittet siden Han hadde blitt slaktet og oppstått igjen. "Han oppstod og satte Seg ved Guds høyre hånd, levende for alltid for å gå i forbønn." Amen. Oppstod der, i dag, som en Forbeder, med Sitt Eget Blod, for å gå i forbønn for folkets uvitenhet. Nå, det er den Ene jeg stoler på. Han var fortsatt dekket med blekemiddel, syndstilgivelsens blekemiddel.

<sup>196</sup> Johannes kikket på Lammet, og det så ut som Lammet hadde blitt slaktet. Og så la han merke til at Han var såret, og

kuttet opp, og skadet, og blødde. Et blodig Lam, det var det som tok vår plass. Er ikke det underlig, et enkelt Lam måtte ta vår plass? Og han så Lammet. Han trådte frem.

<sup>197</sup> Johannes hadde ikke sett Ham, fordi Han hadde vært langt inn i Evigheten, for å gå i forbønn; og viste at de som hadde kommet til Gud, under ofringen av blodet fra okser, fra geiter, et stedfortredende offer, Han også. . . For, de som trodde det, pekte mot Ham. Og Blodet hadde ennå ikke blitt utgytt, så Han var der for å rense dem. Han var der for å rense deg og meg.

<sup>198</sup> Og, Å Gud, jeg håper Han er der i kveld. For enhver synder, ble Lammet slaktet. Hvordan kan Jehova se noe annet enn det blodige Lammet som står der!

<sup>199</sup> Og Lammet trådte frem i visjonen nå, likesom Det hadde blitt slaktet. Legg merke til, kom fra Faderens Trone. Åh, tenk! Han, hvor kom Han frem fra, til denne visjonen? Han kom fra Herligheten, der Han sitter ved Guds høyre hånd. Han kom frem, til Johannes, ut fra Herligheten.

<sup>200</sup> Åh, ville ikke det være en herlig ting hvis våre syndige tanker, i kveld, kunne bli lagt til side lenge nok til å ta imot Ham, og Han ville komme hele veien fra Herligheten, i kveld, for å gjøre Seg Selv kjent for hver og en av dere!

<sup>201</sup> Lammet steg frem fra Herligheten, fra forbønnstjenesten, ja vel, for å nå gjøre krav på Sin gjenløsning! Husk, Han hadde vært i Sin Mellommannstjeneste bak *her*. Men, husk, disse Seglene er klare for å bli åpnet, og Lammet kom fra Guds helligdom, steg frem.

<sup>202</sup> Vent til vi kommer over dit, den ene timen, ta den "halv-timen" som Det var stille. Helligdommen er osende. Det er ingen mer forbønnstjeneste. Offeret er forsvunnet. Det er et Domssete. Det er intet Blod på det noe mer, for det Blod-dekte Lammet har gått vekk. Ikke vent til den tiden. Husker dere i det Gamle Testamentet? Så lenge blodet var borte fra nådestolen, var det dom; men så lenge blodet var på der, var det nåde. [Broder Branham banker på talerstolen fem ganger—Red.] Men da Lammet gikk vekk, det gjorde det!

<sup>203</sup> Hva har Han vært? Han har vært en Mellommann. Ingen annen person! Fortell meg da hvor Maria kunne gå i forbønn. Hva kunne Maria ofre? Hva kunne sankt Francis, sankt Assisi, eller noen, og sankt Cecilia, rettere sagt, eller noe annet menneske? Johannes så ikke ett tusen helgener komme ut fra Mellommanns-setet. "Han så et Lam, et Lam som hadde blitt slaktet, blodig." Jeg bryr meg ikke om hvor mange helgener som har blitt slaktet; de fortjente det alle sammen, hver og en av dem. Slik som tyven sa på korset, "Vi har syndet, og vi fortjener dette. Men denne Mannen har ikke gjort noe." Han var den eneste Mannen som var verdig.

204 Her kommer Han, fra forbønns-kammeret. Hva kommer Han for nå? Følg med på Ham! Åh, åh, Åh, du! [Broder Branham klapper i hendene tre ganger—Red.]

205 Johannes gråt. Hvor er det hele—hele hen? Hva kommer til å skje?

206 Sa: “Ikke gråt, Johannes,” sa den eldste. “Her kommer Løven. Han var den Ene som seiret.” Da han kikket, kom et Lam, blodig, som hadde blitt slaktet.

207 Alt som er blitt drept, er blodig. Dere vet, det hadde blitt drept. Halsen hadde blitt skåret over, eller noe. Blodet er over det hele.

208 Her kommer et Lam, blitt slaktet. Og Han kom frem, åh, du store, (hva?) for å gjøre krav på Sin gjeløsning. Amen. Åh! Åh! Jeg. . . Føler du ikke bare for å gå over i et hjørne, sette deg ned og gråte en stund? Her kommer et Lam, fortsatt blodig. Johannes. . . Det var ingenting der; alle de berømte personene stod rundt, men det var ingen av dem som kunne gjøre det. Så, her kommer Lammets, nå. Hans forbønnsdager er over, Mellommans-tiden.

209 Det er da denne Engelen vil stå der. Vent til vi kommer inn i Seglene. “Og tiden skal ikke være mer.” Det er riktig. Den “stillheten på en halv time.” Se hva som finner sted i den stillheten på en halv time, når det Syvende Segl, neste søndag kveld, om Herren vil.

210 Han kommer frem (hvorfor?) for å ta Sin eiendom nå. Åh, du! Kommer frem for å ta Sin eiendom! Nå, Han hadde gjort Slektningstjenesten. Han hadde kommet ned, blitt Menneske, dødd. Han hadde gjort tjeneste som Slektningsgjøløser, men hadde ennå ikke bedt om Sin eiendom. Nå kommer Han på scenen for å gjøre krav på Sine rettigheter, (følg med på hva som skjer) åh, du store, som Han ble slaktet for, og ble en Slektning til mennesket, for å dø i dets sted, for å gjeløse det. Men, den eldste hadde rett da han sa Han var en “Løve,” ser dere. Den eldste kalte Ham, sa, en “Løve.” Fordi, Han hadde vært et Lam, en Forbeder, et blodig Lam, men nå kommer Han frem som en Løve. Hans forbønnsdager er over.

211 “La den urene fortsatt være uren. La den rettferdige fortsatt være rettferdig. La den hellige fortsatt være hellig.” Saken er avsluttet. Åh, broder! Hva så? Hva så?

212 Og, husk, det kommer i den syvende menighetstiden, da Guds mysterier vil bli åpnet opp. Nå, følg virkelig godt med. Dette er noe dere må få tak i. Nå, Han hadde gjort Sin Mellommannstjeneste, gått i forbønn for den troende. I to tusen år hadde Han vært bak der, som et Lam. Nå trer Han frem fra Evigheten, for å ta Boken med skjøtet, og for å bryte Seglene, og åpenbare mysteriene. Når? I endens tid.

213 Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel, da vil vi fortsette.

214 Nå, bryte Seglene og åpne alle mysteriene for dem, for den syvende engel, hvis Budskap er å åpenbare alle Guds mysterier. Guds mysterier ligger i disse Syv Segl. Skjønner? Det var det Han sa her. Alle mysteriene ligger i disse Syv Segl.

215 Og Lammet kommer frem nå, fra å være en Mellommann mellom Gud og mennesket. Han blir en Løve. Og når Han blir en Løve, tar Han Boken. Det er Hans rettigheter. Gud har holdt Det, mysteriet, men nå kommer Lammet.

216 Ingen kunne ta Boken. Den er fortsatt i Guds hender. Ingen pave, prest, hva enn det er, de kan ikke ta (noen) Boken. De Syv Segl har ikke blitt åpenbart. Skjønner?

217 Men når, Mellommannen, når Hans tjeneste som en Forbeder er over, kommer Han frem. Og Johannes... Den eldste sa, “Han er en Løve.” Og Han kommer frem. Følg med på Ham. Åh, du! Skjønner? Han kommer frem for å ta Boken, følg nå med, for å åpenbare Guds mysterier, som andre har gjettet på, i alle disse denominasjonelle tidsalderne.

218 Ser dere, da, den syvende engel. Hvis denne Boken, mysteriene, er Guds Ord, må den syvende engel være en profet, for Guds Ord å komme til. Ingen prester, paver, eller noe annet, kan motta Det; Ordet kommer ikke til slike. Guds Ord kommer bare til en profet, alltid. Malakias 4 lovet en slik. Og når han kommer frem, vil han ta Guds mysterier, der menigheten hadde rotet alt til i alle disse denominasjonene, “Og gjenopprette barnas Tro tilbake til fedrene.” Og deretter ville verdens dom ramme, og jorden ville bli brent. Og så ville de rettferdige gå ut på de ugudeliges aske, i Tusenårsriket.

219 Forstår dere det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel.

220 Andre hadde gjettet på det, i den denominasjonelle tidsalderen. Men, ser dere, han må være denne mannen, den syvende engelen i... Åpenbaringen 10:1-4 er en... Den Syvende engel er gitt Guds mysterier, og fullender alle mysteriene som er blitt utelatt, ned gjennom de denominasjonelle tidsalderne.

221 Nå kan dere se hvorfor jeg ikke retter meg mot mine brødre i denominasjon. Det er denominasjonssystemet! De, det er ingen vits for dem å prøve å forstå Det, fordi Det kunne ikke bli åpenbart. Det er i henhold til Ordet. De hadde sine antagelser om Det, og trodde Det var der, og vandret i tro ved Det, men nå er Det tydelig stadfestet. Amen. Åh, du store, for et—for et Skriftsted!

222 Følg nå med. Så er det Han, Lammet, som tar Sin Kongelige posisjon, når Hans helgener kommer for å krone Ham, “Herrenes Herre, og kongenes Konge.” Skjønner?

223 Ser dere, “Tiden har rent ut.” Åpenbaringen 10:6. “Det er ikke mer tid.”

224 Legg merke til, det er “syv horn” på dette Lammet. La dere merke til det? “Hadde syv horn.” Vi har nettopp gått gjennom det. *Horn* betyr “kraft,” for dyret. Og, legg merke til dette, Han var ikke et dyr, for Han tok Boken fra den høyre hånden til Han som satt på Tronen. Skjønner? Følg med. Åh, du!

225 Jeg tror jeg hadde det nedskrevet et sted; åh, for å bryte Seglene, og for å løse skjøtet, skjøtet, og Budskapet til den siste engelen. Og Han tar Sin Kongelige plass. Det er det Han kommer frem for å gjøre nå.

Følg nå med, når Han kommer ut, “De syv horn.”

226 Nå, da han så dette Lammet, Johannes kikket på Det, så Det—Det ut som Det hadde blitt slaktet, blodig. Og Han har kommet fra Evigheten, og Han sluttet med å være en Mellommann.

227 Så be til Maria så mye du vil! “Det var intet menneske i Himmelen, og på jorden, eller noen person, intet vesen noe annet sted, som kunne ta den.” Johannes gråt til og med for det. Åh, katolske venn, kan du ikke se det? Ikke be til en eller annen død person.

228 Lammet er den eneste Mellommannen. Skjønner? Han var den Ene som kom frem. Og hva gjorde Han nå? Han har vært bak her og gått i forbønn, helt til Hans Blod har sonet for enhver person. Og Lammet, nå, vet hva som er skrevet i Boken. Så, Han visste fra verdens grunnleggelse at navnene deres var der Inne, så Han har stått bak her og gj- . . . og—og, men, gjort Mellommannstjeneste slik som dette inntil . . . Mellommannstjeneste, inntil alle sammen som er blitt satt i Boken er blitt gjenløst, og det er fullført. Og nå går Han ut. Skjønner? Han har utført Sin Slektningstjeneste. Han er helt . . . Vet dere hva Slektningstjenesten var? Å vitne foran eldste. Husker dere at Boas sparket av seg skoen, og så videre? Han har gjort alt dette nå.

229 Nå kommer Han for å ta Sin Brud. Amen. Han kommer nå som Konge. Han leter etter Sin Dronning. Amen. Amen. I denne Boken er hele Dets hemmelighet, bundet opp rundt, Syv Segl. Åh, broder! Syv Segl, venter på at Han skal komme. Følg med.

230 La oss få tak i disse symbolene. Vel, klokken er bare ni. Vi har tre timer eller mer, å gå på. Vi har . . . la oss bare . . . Satan sier stadig til meg at folket begynner å bli trette, så jeg antar de er det. Men la—la oss ta dette, likevel.

231 “Syv horn” var de syv menighetene, ser dere, de syv menighetstidene, fordi det var Lammets beskyttelse. Det Han beskyttet rettighetene Sine med, på jorden, var en Gud-sendt Gruppe av mennesker som beskyttet; ser dere, hornet på Lammet.

<sup>232</sup> “Syv øyne” er de syv budbærerne til de syv menighetstidene. “Syv øyne,” syv seere.

<sup>233</sup> Ønsker dere å skrive ned noen Skriftsteder? La oss bare slå opp til det. Hva sier dere, har dere såpass mye tid? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel. La oss gå til Sakarias, Sakarias Bok, bare et lite stykke, og vi vil—vi vil lese noe av dette.

<sup>234</sup> Jeg—jeg ønsker ikke å holde på dere for lenge på disse tingene. Og—og jeg...Men, likevel, jeg ønsker ikke at dere skal gå glipp av det. Hva er noe mer viktig enn dette? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja. Hva er mer...[Noen i forsamlingen sier: “Broder Branham?”] Hva? [“Du kan ikke måle det.”] Ikke noe mer viktig enn Evig Liv for en person. Og vi må—vi må få tak i dette nå, og—og være sikre på at vi får tak i det. Ja vel. Ja vel, sir.

<sup>235</sup> Og nå ønsker vi å lese Sakarias det 3. kapitlet. Jeg tror det er riktig, nå, Sakarias 3. Vi skal bare få tak i disse symbolene her, hvis jeg har Skriftstedene nedskrevet. Jeg bare gikk rundt og ropte, denne ettermiddagen, da jeg fant dette. Så jeg—jeg vet bare ikke om jeg har fått det riktig, eller ikke. Jeg håper jeg har det. Sakarias 3, la oss se om det er... jeg har 89 her, men det må være 8 til 9. Ja vel. Ja vel. Jeg vet det ikke kan være 89. Sakarias 3:8 og 9.

*Hør, Josva, du yppersteprest, du og dine brødre som sitter framfor deg, for de mennene er et tegn, som gir forvarsel. For se, jeg fører fram min tjener, GREENEN (Kristus).*

*For se, den steinen som jeg vil legge framfor Josva; på (stein) denne ene steinen er det syv øyne, (syv øyne). Se, jeg skal risse inn innskriften på den, sier hærskaernes Herre, . . . jeg skal ta bort dette landets misgjerning på én dag.*

<sup>236</sup> La oss nå gå over til Sakarias 4:10, 4:10. Lytt.

*. . .hvem har foraktet dagen med den ringe begynnelse (Gud i enkelhet, ser dere)? For disse sju gleder seg, og . . . se loddlinen i Serubabels hender med; disse er Herrens øyne, som farer over hele jorden.*

<sup>237</sup> “De syv øyne.” Øyne betyr “syn”. Syn betyr “profeter, seere.” Dette Lammets hadde syv horn, og på hvert horn hadde et øye, “syv øyne.” Hva er det? Kristus og Hans Brud; syv menighetstider. Ut derfra var det syv profeter som kom frem; syv seere, øyne. Så, den siste må være en seer. [Broder Branham banket på talerstolen to ganger idet han sa, “en seer.”—Red.] Ja vel.

<sup>238</sup> Legg merke til, Han er ikke et dyr. “Han tok Boken fra den høyre hånden til Ham som satt på Tronen.” Hvem var Det? Eieren, den originale Eieren, som hadde Gjenløsningsboken i



Sin høyre hånd. Og ingen Engel, intet Engleaktig Vesen, ikke noe annet, kunne ta plassen. “Og dette blodige Lammet gikk ut og tok Boken ut av Hans hånd.” Puh! Hva var det? Broder, dette er det mest storslåtte i Skriften. Amen. En handling som ikke en Engel, ikke noe, kunne gjøre det. “Og Lammet kom og tok Den fra den høyre hånden til Ham som satt på Tronen.”

<sup>239</sup> Hva er det? Nå tilhører Den Lammet. Amen. Guds lover krevde. Han er den Ene som holder Den. Guds lov krevde en Slektningsgjøløser. Og Lammet kom ut, og holdt Den, “Jeg er deres Slektning. Jeg er deres Gjøløser. Jeg. . . Jeg har gått i forbønn for dem, og nå har Jeg kommet for å gjøre krav på deres rettigheter for dem.” Amen. Der er den Eneste. “Jeg har kommet for å gjøre krav på deres rettigheter. Det vil si, at de har rett til alt som gikk tapt i fallet, og Jeg har betalt prisen.”

<sup>240</sup> Åh, broder! Puh! Får ikke det deg til å føle deg religiøs på innsiden? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Ikke ved gode gjerninger som vi har gjort, men ved Hans nåde.”

<sup>241</sup> Åh, vent et øyeblikk! Og de eldste og alt annet begynte å kaste av seg kroner, og de fornemme personene begynte å gå ned på bakken, ser dere.

Ingen, ingen kunne gjøre det.

<sup>242</sup> Og Han går rett opp til Guds høyre hånd, og tok Boken ut av Hans Hånd, og gjorde krav på Sine rettigheter. “Jeg har dødd for dem. Jeg er deres Slektningsgjøløser. Jeg er. Jeg er Mellommannen. Mitt Blod ble utgytt. Jeg er blitt Menneske. Og Jeg gjorde dette for å få Menigheten tilbake igjen, den Ene Jeg forutså for verdens grunnleggelse. Jeg har planlagt Den. Jeg talte Det, at Den ville være der. Og ingen var i stand til å ta Den, men Jeg dro ned og gjorde det, Selv. Jeg er deres Slektning. Jeg ble familie.” Og Han tar Boken. Amen!

<sup>243</sup> Åh, Hvem venter Der på meg i kveld? Hvem er den Ene, menighet, som venter Der? Hva annet kunne vente Der på deg? Slektningsgjøløseren! Åh, du! Hvilket storslått utsagn, eller handling!

<sup>244</sup> Nå har Han skjøtet på gjenløsningen. Han har Det i Sin hånd. Meglingen er over nå. Han har Det i Sin hånd. Husk, Det har vært i Guds hånd, hele tiden, men nå er Det i Lammets hånd. Følg nå med. Skjøtet på gjenløsningen, av hele skapelsen, er i Hans hånd. Og Han har kommet for å kreve Det tilbake, også, for menneskeslekten. Ikke kreve Det tilbake til Engler. Krevde Det tilbake til mennesket, som Det ble gitt for, for å skape Guds sønner og døtre igjen; bringe dem tilbake til Edens hage, alt de mistet; hele skapelsen, trærne, dyrelivet, alt annet. Åh, du!

<sup>245</sup> Får ikke det deg til å føle deg bra? Puh! [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg trodde jeg var trett, men det er jeg ikke nå.

Skjønner? Noen ganger tror jeg at jeg blir—blir for gammel til å forkynne, og så får jeg se noe slikt som det, og jeg tror jeg er en ung mann igjen. Ja. Hm-hmh. Hmh! Det gjør noe med deg. Skjønner?

<sup>246</sup> For jeg vet dette, at det er Noen Der som venter på meg. Det er Noen som betalte prisen som jeg ikke kunne betale. Det er riktig. Han gjorde det for meg, Charlie. Gjorde det for deg. Han gjorde det for hele menneskeslekten. Og nå kommer Han frem for å gjøre krav på Sine gjenløsningsrettigheter. Gjøre krav på det for hvem? Ikke for Seg Selv; for oss. Han er en av oss. Han er vår slektning. Åh, du! Han er min Bror. Han er min Frelser. Han er min Gud. Han er min Slektningsgjenløser. Han er alt. For hva var jeg uten Ham, eller hva kunne jeg være uten Ham? Så, ser dere, Han er mitt Alt. Og Han står Der som vår slektning. Og nå har Han gått i forbønn for oss, frem til denne tid. Og nå kommer Han frem og tar Gjenløsningsboken, for å gjøre krav på Sine rettigheter, på hva Han gjorde for oss.

<sup>247</sup> De dør... Jesus sa: “Den som tror på Meg, skal leve, om han enn dør. Den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Den som spiser Mitt kjød og drikker Mitt Blod har evig Liv, og Jeg vil reise ham opp på den siste dag.”

<sup>248</sup> Uansett om han faller i søvn i den første vakt, andre, tredje, fjerde, femte, sjette, eller syvende, hvor enn han faller i søvn. Hva vil skje? Guds trompet skal lyde. Den siste trompet vil runge, på samme tid som den siste engel gir sitt Budskap og det siste Seglet blir åpnet. Den siste trompeten vil lyde, og Gjenløseren kommer frem for å ta Sin gjenløste eiendom, Sin Menighet, Blod-vasket.

<sup>249</sup> Nå, åh, hele skapningen ligger i Hans hånd nå, der hele gjenløsningsplanen er forseglet med syv mystiske Segl, i denne Boken som Han tok. Følg nå med. “Og Han alene kan åpenbare Den til den Han vil.” Han har Den i Sin hånd, ser dere. Nå, Han lovet det ville være på den tiden, nå, for Den er forseglet ved Syv mysterie-Segl, Gjenløsningsboken. Følg nå med. Som nå . . .

<sup>250</sup> Venner, jeg fortalte dere, skulle slippe dere ut halv ni, men jeg har hoppet over tre eller fire sider her, for å komme til dette. Så jeg ønsker . . . Jeg er allerede etter ni. Slik at dere kan komme tilbake i morgen.

<sup>251</sup> Men nå, i denne syvfoldige Boken med Segl, med gjenløsning, som Lammet tok, til Seg Selv, var den Eneste Som kunne gjøre det. Og Han tok Den fra den høyre hånden til Han som satt på Tronen, nå, for å gjøre krav på Sine gjenløste, for å gjøre krav på Sine rettigheter. For å gjøre krav, for meg og deg, det Han gjenløste oss fra, til, ser dere, tilbake til alt som Adam mistet i Edens hage. Han har gjenløst oss tilbake til det.

<sup>252</sup> Nå, med Lammet, med Boken i Sine hender, er vi klare for å be om Hans nåde og barmhjertighet over oss, til å åpne

Boken med de Syv Segl for oss, og la oss se over tidens forheng, bare lite grann. Åh, du! Legg merke til da Han tok Boken, skjøtet, forseglet, (bare ha det i tankene nå), og brøt mysteriets Segl, for å åpenbare dem, for å bringe dem til Sine, ser dere, alle Sine gjønløste undersåtter.

<sup>253</sup> Nå, når vi kommer til dette i Seglene, vil vi gå tilbake der og se sjelene under alteret, som roper, “Herre, hvor lenge, hvor lenge?”

<sup>254</sup> Og her er Han som en Mellommann, på alteret, “Bare litt lenger, siden det er flere som må lide slik som dere.”

<sup>255</sup> Men nå kommer Han herfra, i dette siste Seglet. Han er ikke Mellommann mer. Han er Konge nå. Og hva gjør Han? Hvis Han er en Konge, må Han ha undersåtter. Og Hans undersåtter er dem Han har gjønløst, og de kan ikke komme fremfor Han før Han tar rettighetene til gjønløsningen. Og nå trer Han frem, fra en Mellommann; der døden legger oss i graven, Han kommer frem med rettighetene. Amen.

<sup>256</sup> “Og selv de som er i live og blir tilbake inntil Hans Komme, skal ikke hindre dem som sover. For Guds trompet skal lyde, ved den siste trompet.” Når det siste Seglet er brutt, og når den syvende engel gir sitt Budskap, “Skal den siste trompet lyde, og de døde i Kristus skal oppstå. Og vi som er i live, og er tilbake skal bli rykket opp sammen med dem, for å møte Ham i luften.” Han gjør krav! Han har kommet frem nå for å gjøre krav på Sin—Sin eiendom.

<sup>257</sup> Følg med! Se på dette! Du store! Brøt Seglene, åpenbarte mysteriene. Åpenbarte dem (hvor?) for den siste menighetstiden, den eneste som lever. Resten av dem sover.

<sup>258</sup> Han sa, “Hvis Han kommer i den første vakt, andre vakt, tredje vakt, videre ned til den syvende vakt.” I den Syvende vakt, gikk det ut en—en befaling, eller et rop, “Se, Brudgommen kommer!”

<sup>259</sup> Og da de gjorde det, sa den sovende jomfruen, de nominelle menighetene: “Åh, vet dere, jeg—jeg tror jeg ønsker å få Den Hellige Ånd.” Har dere lagt merke til presbyterianerne og episkopalerne? Hørte dere Budskapet mitt i Phoenix, til de mennene som stod frem der, i *Voice* og der, som sa... Vel, hva er galt med denne forfatteren som sa, “Hellige Fader Så-og-så”? Når, Bibelen sier: “Kall ingen mann, ‘Far,’ på den måten.” Ser dere, de sover sammen med dem, det er grunnen, men da de kom frem og sa: “Ja, vi tror.”

<sup>260</sup> En kvinne ringte nylig en annen kvinne, sa: “Du vet, jeg er episkopaler.” Sa: “Jeg—jeg—jeg talte i tunger, her om dagen. Jeg tror jeg fikk Den Hellige Ånd, men, hysj, ikke fortell noen.” Jeg tviler sterkt på det. Du kan ha talt i tunger. Men, man setter et menneske i Brann, hvordan skal det kunne sitte stille? Det er riktig. Skjønner? Skjønner? Kan ikke gjøre det.

261 Kunne dere forestille dere Peter, og Jakob, og Johannes, og dem på den øvre sal, sa, “Åh, vi fikk Den Hellige Ånd nå, men kanskje vi bare bør være stille”? Broder, gjennom vinduer, dører, og alt, gikk de, ut på gaten, og oppførte seg som en flokk fylliker. Det er den ekte Hellige Ånd.

262 Men, ser dere, den sovende jomfruen mottar ingenting, uansett. Hm-hmh. Det er riktig. Og husk, mens de gikk for å prøve å kjøpe Olje, husk, Skriften sier ikke at de fikk Det.

263 Men mens de var ute og prøvde å kjøpe Det, kom det en lyd. Hva skjedde? Alle jomfruene som sov, stod opp og gjorde i stand lampene sine, “og gikk inn til Måltidet.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

264 Og resten ble etterlatt for Trengselsperioden, riktig, “Gråting, jamring, og tenners gnissel.” Det er menigheten, ikke Bruden; menigheten.

265 Bruden gikk inn. Det er stor forskjell på menigheten og Bruden. Ja, sir! Hm-hmh. “Gikk inn til Bryllupsmåltidet.” Åh, legg merke til dette, du! [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.]

266 Seglene ble brutt (hvorfor?) i den siste menighetstiden, for å åpenbare disse Sannhetene. Hvorfor? Lammet brøt Seglene og åpenbarte dem for Sin Menighet, for å kunne samle Sine undersåtter til Sitt Rike. Sin Brud, ser dere! Åh, du! Han ønsker å hente Sine undersåtter til Seg nå.

267 Hva er det? Opp fra jordens støv, opp fra havets bunn, opp fra gravene, ut fra alle plasser og ethvert sted, ut fra—ut fra mørkets regioner, ut fra paradiset, hvor enn de kan være. Han vil kalle, og de vil svare. Amen! Amen! [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han vil kalle, og de vil svare.

268 Han kommer for å hente Sine undersåtter. Han åpenbarte Sine hemmeligheter, og de så Det. “Og tiden er ikke mer,” på den tiden. “Tiden har rent ut.” Det er slutt. Ja vel.

269 Han forlater Tronen, fra å være en Forbeder, som et slaktet Lam; for å være en Løve, Konge; for å føre verden til Dom, de som har forkastet Hans Budskap. Han er ikke en Mellommann.

270 Husk undervisningen fra det Gamle Testamentet nå, idet vi går raskt videre. Da blodet ble borte fra nådestolen, hva var det? Domssete.

271 Og da Lammet, slaktet, trådte frem fra Evigheten, ut fra Faderens Trone, og tok Sine rettigheter, var det et Domssete. Da ble Han, ikke et Lam, men en Løve, Konge, og Han ber om at Hans Dronning skal komme og stå ved Hans side.

272 “Vet dere ikke at de hellige skal dømme jorden?” Daniel sa: “Dommen ble satt, og bøkene ble åpnet; og ti tusen ganger ti

tusen av tusen tjente Ham,” Konge og Dronning. “Og deretter ble en annen Bok åpnet, som var Livets Bok,” det er for menigheten. Og Dronningen og Kongen stod der.

<sup>273</sup> Slik en cowboys refleksjon lød:

I går natt da jeg lå på prærien,  
kikket jeg mot stjernene på himmelen,  
Og jeg undret på om en cowboy noen gang  
Kunne komme til det herlige sted.

Det er en vei til det lyse, lykkelige Riket,  
Men det er mørkt der, en sti, så sier de,  
Men den brede som leder til fortapelsen  
Er skiltet og opplyst hele veien.

De taler om en annen mektig Eier,

<sup>274</sup> Han snakker i ordelag fra sitt liv med kveg. Hvis du har vært med på å drive sammen kveg, kan du se det tydelig.

De snakker om en annen mektig Eier,  
Og Han er aldri overfylt, så sier de,  
Han vil alltid gjøre plass for en synder  
Som vil bevege seg på den rette, smale vei.

De sier Han aldri vil svikte deg,  
Og Han vet om enhver handling og blikk;  
For, for sikkerhet, bør vi bli merket,  
Få våre navn i Hans store Bok.

For de sier det vil bli en stor sammenkomst,  
Når cowboy'er vil stå samlet,  
For å bli merket av dommens ryttere,  
(profetene og seerne)  
Som er informert og kjenner ethvert merke.

<sup>275</sup> Hvis du har vært med på å drive sammen kveg, se sjefen stå der ute, og rytterne, og de samler inn kvegflokken ved å ri i sirkel. Han ser sitt eget merke gå forbi, og han gjør et tegn til sjefen. Og sjefen ser det, og gir ham et nikk. Ponnien hans løper rett inn, rundt, rundt i denne sirkelen, får inn en mengde av dem på den måten, og skiller sine egne kveg ut. Skjønner?

De sier det vil bli en stor sammenkomst,  
Og cowboy'er vil stå samlet,  
Som vil bli merket av dommens ryttere,  
Som er informert og kjenner ethvert merke.  
(Skjønner?)

<sup>276</sup> Så sa han:

Jeg antar jeg vil være en bortkommen ettåring,  
Bare en mann som er dømt til å dø, umerket,  
(han, de lager suppe av ham, ser dere),  
Som vil bli skilt ut sammen med de simple,  
Når rytternes Sjef kommer forbi.

277 Ser dere Hvem Det er? Rytternes Sjef. Det er Lammet, til de syv budbærerne som er informert og kjenner ethvert merke. Skjønner? Hmh!

278 Se, her kommer Han. Forlater Tronen, som en Forbeder, som et slaktet Lam; for å bli en Løve, Konge, for å føre hele verden til Dom, de som har forkastet. Vår Slektningsgjenløser er da Konge over alle. Hvorfor? Han har skjøtet på gjenløsningen. Alt sammen ligger i Hans hånd. Jeg er glad jeg kjenner Ham. Skjønner?

279 Deretter gjør Han krav på Sin arv; det er Menigheten, Bruden. Han gjør krav på Den.

280 Hva gjør Han så? Han får Sin konkurrent ut av veien, satan. Han kaster ham ned i en Ildsjø, med alle de som var inspirert av satan, til å forkaste Hans Gjenløsningsord.

281 Han er Konge nå. Nåden er fortsatt på Tronen. Ikke forkast Hans tilbud. Skjønner? Rytterne vet nøyaktig hvem du er.

282 Og, nå, Hans motstander, som har gitt Ham trøbbel i to tusen, som påstår, "Jeg kan gjøre med dem hva jeg vil. Jeg har dem fortsatt. De er mine. Jeg. . . De tapte skjøtet der tilbake."

283 Men Han er Slektningsgjenløseren. Han sa Han er bak her og går i forbønn nå. Men en dag. . .

Han sa: "Jeg vil legge dem i graven."

284 Men Han sa til Menigheten: "Jeg vil få dere ut." Skjønner? "Men, først må Jeg være en Forbeder."

285 Nå kommer Han frem, trer ut fra Evigheten over der, ned fra Faderens Trone, der Han satt som en Forbeder. Nå kommer Han for å være Konge, åh, for å regjere over alle nasjoner med en jernstav. Dommen er satt. Åh, broder, vår Slektningsgjenløser holder det hele. Det er riktig. Ja, sir.

286 Hva gjør Han? Han kaller inn motstanderen, satan. "De er Mine nå. Jeg har oppreist dem fra graven." Og Han tar alle løgnerne, og de som forvrenger Ordet, og alle slike, sammen med satan, og ødelegger dem i Ildsjøen. Det er helt over, nå. Kaster dem i en Ildsjø. Åh, du!

287 Vet dere hva? Jeg vil—jeg vil si noe her før vi avslutter. Og så skal vil—skal vi—skal vi skynde oss. Legg merke til dette. Vi har nå kommet ned til det 7. verset. Men fra det 8. verset, til det 14., ønsker jeg at dere skal legge merke til hva som skjer.

Alle som var *i himmelen*, og alle som var *i jorden*. . .

288 Bare lytt til dette. La meg bare lese det nå. Jeg tror det ville være bedre om jeg bare leste det fra Boken, med det 7. verset, ser dere. Og følg med på det 6. verset.

*Og jeg—og jeg se, så, og se: Midt foran tronen og iblant de fire livsvesener, og midt iblant de eldste, stod et Lam, som om det var slaktet, hadde syv*

hoder. . . eller *syv horn* (mener jeg) og *syv øyne*, (vi forklarte det nettopp), som er de syv Guds ånder, sendt ut til hele jorden.

289 Ser dere, syv menighetstider, de syv budbærerne som holdt Ilden brennende. Skjønner? Ja vel.

*Så kom han (Lammet) og tok boken ut av den høyre hånden på ham som satt på tronen—satt på tronen.*

290 Følg nå med. Og da Han hadde gjort det, se hva som skjedde. Snakk om et jubileum! Nå, dette er akkurat når brytningen av Seglene, finner sted. Vi skal gå inn i “halvtimen med stillhet,” rett etter dette. Se på dette, og vi skal begynne. Vi skal avslutte dette, neste søndag kveld, akkurat her. Og lytt nøye nå. Er dere klare? Si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Lytt nøye, hva som fant sted da Han hadde gjort dette.

291 Da hele skapningen sukket; visste ingen hva de skulle gjøre, og Johannes gråt. “Her kom Lammet, gikk bort!” Og denne Boken var i hendene til—til den originale Eieren, fordi mennesket hadde falt og mistet Den. Og intet menneske var i stand til å ta Den, noe mer, for å gjenløse jorden; ingen prest, pave, ikke noe, som jeg sa. “Men Lammet kom frem!” Ingen Maria, ingen sankt *ditt*, eller sankt *datt*. “Lammet kom frem, blodig, slaktet, og tok Boken fra den høyre hånden til Ham som satt på Tronen.” Og da så de at det var en Gjenløser; og alle de sjelene under alteret så det, og Englene, og de eldste, og de alle så det, at dette skjedde. Det, ligger i fremtiden, ennå. I kveld er Han en Mellommann, men Han kommer til dette. Følg med.

*Da han hadde tatt boken, falt de fire livsvesener og de tjuefire eldste ned foran Lammet. Hver av dem hadde en harpe, og gullskåler fulle av røkelse, som er de helliges bønner.*

292 Det er de som er under alteret, som har bedt, for lenge siden. Ser dere, de hadde bedt om gjenløsning, bedt om oppstandelse. Og her øser disse—disse eldste deres bønner fremfor. . . For, nå har vi en Stedfortreder, vi har en Slektning i Himmelen, som har kommet frem for å reise Sine krav.

*Og de sang en ny sang, og sier: Du er verdig til å ta boken, og åpne seglene på den, for du ble slaktet, og har frikjøpt oss til vår Gud (følg med) med ditt blod, fra hver stamme, . . . tungemål, og folk, og folkeslag.*

*Og Du har gjort oss til konger og prester for vår Gud. Og vi skal herske på jorden.*

293 De ønsket å komme tilbake. Og her går de tilbake, for å være konger og prester.

294 Ære være Gud! Jeg føler det bra nok til å tale i tunger. Hør her. Følg med. Ja. Det virker som jeg ikke har nok språk; som jeg kunne prise Ham med. Jeg trenger et som jeg ikke engang kjenner.

295 Legg merke til, “Og jeg så . . .” Lytt til dette.

*Og jeg så, og jeg hørte røsten av mange engler . . .*

296 Hør hvilket jubileum som foregår! Da de så Lammet komme og ta Gjenløsningsboken, ropte sjelene ut. Vi vil få det. Alle, alt, de eldste falt ned. De øste ut bønnene til de hellige. Hva? Der ble det presentert en Slektning for oss. De falt ned. Og de sang en sang, og sa, “Du er verdig, for Du ble slaktet!” Se hva . . . Og se på disse Englene!

*Og jeg så, og . . . hørte røsten av mange engler rundt ved tronen, livsvesenene og de eldste. Og tallet på dem var ti tusen gange ti tusen, . . . tusen. (Puh! Legg merke til!)*

*Og de sa med høy røst: Verdig er Lammet som ble slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelser.*

297 Hvilket jubileum pågår i Himmelen, når Lammet leder, forlater forbønns-kammeret, for å komme hit for å innta det Han har krav på!

298 Dere vet, Johannes ble helt ute av seg selv. Han må ha sett navnet sitt skrevet der. Da Seglene ble brutt, må han ha blitt virkelig lykkelig. Hør hva han sa.

*Og hver skapning som er i himmelen og på jorden og under jorden, . . . slikt som . . . i havet, og alt som . . . i dem, er i dem, hørte meg, jeg si: Velsignelser, . . . æren, . . . prisen, . . . makten tilhører ham som sitter på tronen, og Lammet i all evighet . . . (Amen! Amen, og amen! Åh!)*

*Da sa de fire livsvesener: Amen. Og de tjuefire eldste falt ned og tilba ham som lever i all evighet.*

299 Snakk om et jubileum, snakk om en stund, da Lammet trådte frem! Ser dere, Boken er til og med forseglet i Himmelen, mysteriene er det.

300 Sier: “Er navnet mitt der?” Jeg vet ikke. Jeg håper det er det. Men, hvis det er det, ble det satt i Boken før verdens grunnleggelse.

301 Men det første, som representerte gjenløsningen, var Lammet som hadde blitt slaktet fra verdens grunnleggelse. Og Han tok Boken, (glory!) åpnet Boken, og brøt Seglene; og sendte Den ned til jorden, til Sin syvende engel, for å åpenbare Den for Sitt folk! [Forsamlingen fryder seg veldig—Red.] Der har dere det. Åh, du! Hva skjedde? Jubelen, ropene, halleluja-ene, salvelsen, makten, æren, manifestasjonen! [Forsamlingen fortsetter med å fryde seg veldig.]



302 Og gamle Johannes, som hadde stått der, vår broder, gråt! “Ja,” sa han, “alt i Himmelen, alt på jorden, og alt i havet, hørte meg rope, ‘Amen! Amen! Velsignelser, ære, og makt, og kraft tilhører Ham som lever i all evighet.’”

303 Snakk om en lykkelig tid, da Seglene ble brutt! Johannes må ha kikket inn og sett forbi tidens forheng, og sa: “Der er Johannes.” Åh, åh!

304 Han var så lykkelig, at han sa: “Alt i Himmelen.” Han må virkelig ha skreket ut, ikke sant? “Alt i Himmelen, alt på jorden, alt under jorden, enhver skapning, alt annet, hørte meg si: ‘Amen! Velsignelser, og ære, og visdom, og kraft, og makt, og rikdommer tilhører Ham.’” Amen!

305 Hvorfor? Da åpenbaringen kom, at Lammet, Gjenløseren, vår Slektning, hadde kommet tilbake fra Mellommanns-Tronen og hadde gått ut her for ta Sin eiendom. Åh!

Snart vil lammet ta Sin Brud for å alltid være ved Hans side,  
Hele Himmelen hærskare vil være samlet;  
Åh, det vil bli et strålende syn, alle de hellige i plettfritt hvitt;  
Og med Jesus skal vi regjere for Evig.  
Åh, “Kom til måltid,” Mesteren kaller, (på Ordet), “Kom til måltid.”

306 Åh, jeg—jeg—jeg finner ikke ord, ser dere.

“Kom til måltid, kom til måltid,”  
Du kan spise ved Jesu bord når som helst,  
(Nå! Men når Han går bort, er det intet håp.)  
Han Som matet folkemengden, forvandlet vann til vin.

307 Han som sa, at, “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Åh, du! Han som lovet disse tingene i den siste tid. Han som sa disse tingene. Han som nå er i tiden for åpenbaringen av disse tingene som blir gjort kjent. “Kom til måltid.” Åh, ikke gå glipp av Det, min broder.

La oss nå bøye våre hoder bare et øyeblikk.

308 I morgen kveld, ved Guds nåde, prøver vi å bryte det Første Segl, om Gud vil bryte Det for oss og la oss se hva denne åpenbaringen har vært, “skjult fra verdens grunnleggelse.”

309 Før vi gjør det, synder-venn, eller lunkne menighetsmedlem, har du bare et medlemskap i en menighet, eller har du ikke et medlemskap? Og hvis du bare har et medlemskap, ville du ganske sikkert hatt det like bra uten det. Du trenger en Fødsel. Du må komme til Blodet. Du må komme til noe som bare fjerner synden bort, inntil den ikke huskes mer.

<sup>310</sup> Hvis du ikke har gjort forberedelser, ennå, til å møte Lammet i luften! Og ved kraften tildelt meg ved mitt oppdrag, gitt av Allmektige Gud, og forkynt for meg av en Engel, en Lysstøtte, formaner jeg dere, i Jesu Kristi Navn! Ikke prøv å møte Ham med bare et medlemskap i en losje av en menighet i denne verden.

<sup>311</sup> Kom, mens Mellommannen, så langt jeg vet, fortsatt er på Tronen, og går i forbønn. Fordi, det vil komme en dag da du vil ønske å komme, og det vil ikke være noen Mellommann mer. For hvis vi ser tiden vi lever, i den syvende menighetstid, og Guds mysterier har blitt det de har, med den stadfestede Guds Ånd som viser alt som Han lovet i de siste dager, hvor mye mer tid gjenstår? Synder-venn, kom.

<sup>312</sup> Herre Jesus, det begynner å bli sent. Det kan til og med være senere enn vi tror. Og vi er glade for å se denne tiden nærme seg. Det er den mest fantastiske tiden som verden har opplevd, for den troende. Men, for den som forkaster, vil det bli den sørgeligste tiden noen gang. Det finnes ikke ord i alfabetet, bokstaver for å lage ord, som kunne uttrykke vanskelighetene og sorgen som ligger foran. Og heller ikke finnes det ord som kan formes, fra vårt alfabet, til å uttrykke de kommende velsignelser for de troende.

<sup>313</sup> Far, det kan være noen her, i kveld, uten håp. Og de er intelligente mennesker. Og nå om Blodet fortsatt ligger på Nådestolen, la Lammet tre frem fra Tronen, til deres hjerte, i kveld, og åpenbare for dem at de er fortapt. Og med Blodige hender, si, "Kom, mens det er tid til å komme."

<sup>314</sup> Jeg overgir Budskapet, Herre, med min bønn, til Dine hender. Gjør hva enn Du vil, Far, i Jesu Navn.

Med våre hoder bøyd.

<sup>315</sup> Hvis du ikke har oppfylt denne betingelsen og dette kravet! Hvis du bare har stolt på din menighet! Det er ikke noe som kunne gjenløse. Hvis du stolte på forbønnen til en eller annen helgen, er du fortsatt fortapt. Hvis du har stolt på dine henders gjerninger, noe du har gjort, gode gjerninger, er du fortapt. Hvis du har stolt på—på bønnen til din mor, eller rettferdigheten til din mor, din far; hvis du har stolt på det, er du fortapt. Hvis du har stolt på en eller annen sensasjon, en eller annen merkelig følelse, en sinnsbevegelse, fra tungetale, eller dans! Hvis det er alt du har stolt på, og ikke kjenner Lammet, personlig, ikke kjenner Ham, da formaner jeg deg fremfor Gud, få den saken rett, nå, med Gud.

<sup>316</sup> Dypt i ditt hjerte, be. Og bare vær enkel, fordi Gud skjuler Seg i enkelhet. Husk, Bibelen sier: "Så mange som trodde ble lagt til."

<sup>317</sup> Og mens vi ber for deg, stoler jeg på at du vil ta (din) den ene Evige avgjørelsen, "Herre, jeg sier: 'Ja!'" Og en *avgjørelse* er en "stein." Men hva gagnar det med en stein uten en steinhugger

som kan skjære den til, for å danne bygningen, for å passe til bygningen? Så, la Den Hellige Ånd skjære deg fra hva du er, til hva du skulle være. Hvis du bare er et stivt menighetsmedlem; hvis du er en synder; hva enn du er; hvis du er uten Kristus, uten Den Hellige Ånd, må Gud gi deg fred, i kveld.

<sup>318</sup> Nå, Herre, så sindig som jeg vet å komme, og så—så Bibelsk som jeg vet å komme, kommer jeg nå med disse jeg har overgitt til Deg, med Ordet. Jeg stoler på, Herre, at Ordet har funnet Sin plass i folkets hjerte, i kveld.

<sup>319</sup> Hvis det er slike her som ikke kjenner, eller ikke har vissheten fra Den Hellige Ånds søte Nærvær boende i sitt liv; at vrede, eller likegyldighet, eller egoisme, eller noe har berøvet dem fra denne mektige Tingen, og har holdt dem borte fra Det; eller en læresetning, eller—eller—eller en sensasjon, har holdt dem borte fra Guds sødme og fellesskap; at det nå må bli sluppet løs!

<sup>320</sup> Og at Lammet, den Blodige, hellige Slektningen som kom gående frem fra Tronen, ned gjennom de mystiske Lysene i korridorene fra Guds Trone, gikk ut for å kreve Sin arv! Gud gi, i kveld, at de må ta imot Ham. Må hver avgjørelse bli tatt høytidelig, og må de overgi seg til Ham alene Som kan forme dem og danne dem til sønner og døtre av Gud.

<sup>321</sup> Nå, i høytidelig bønn, gjør jeg dette på den måten jeg føler meg ledet til å gjøre det. I alvor, fremfor Gud, siden Han har bevist Seg Selv for deg. Og du var ikke en kristen, eller du var ikke det vi kaller en. . . Ikke en—ikke en—en som er med i en denominasjon, men jeg mener en gjenfødt kristen. Men du tror høytidelig at Budskapet er sant, og tror høytidelig at du bare kan bli frelst ved Guds nåde. Og du tror at Han taler til ditt hjerte nå. Og du ønsker å ta imot Ham, og er klar for at Hans Ord skal kutte deg fra hva du er, og gjøre deg til hva du skulle bli. Vil du vitne om det samme, ved å reise deg opp? Hvis den personen er her, og ønsker å gjøre det gje- . . . fullt ut gjeldende, så reis deg opp.

<sup>322</sup> Himmelske Far, jeg vet ikke annet å gjøre enn å sitere Ditt Ord. Her står mennesker oppreist, som føler at de ikke har vært der de skulle være, rede for denne Bortrykkelsen, for den kan finne sted før det Første Segl blir åpnet for oss.

<sup>323</sup> Og Far, jeg ber for dem. Jeg—jeg, som Din tjener, ber denne bønnen til den mektige Forbederen, Kristus. Idet de ber, ber jeg min bønn sammen med dem, opp til Guds Trone av elfenben, der det Blodige Offeret sitter i kveld. Og kan omtrent når som helst tre frem fra Tronen, for å komme frem for å gjøre krav på Sin eiendom, deretter er det ingen nåde tilbake; det er dom.

<sup>324</sup> Gi Herre, at disse menneskene som har reist seg, som står; i sine hjerter, at de bekjenner sine synder, og er villige til å la Guds Ånd forme dem, og skjære dem, og danne dem til levende steiner, til Herren Guds Hus. Gi det, Far. Jeg overgir dem til Deg nå.

<sup>325</sup> Og Du sa: “Den som bekjenner Meg for menneskene, ham vil Jeg bekjenne for Min Far og de hellige Englene.” Og nå er Du der, i nærværet av alle, i kveld. Og de står, og bekjenner Deg. Og Herre, hvis det er fra dypet av deres hjerte, like så sikkert som Guds Ord er rett, går Du nå i forbønn for dem, og tar imot dem i—i nådens og barmhjertighetens sfærer fra Offerlammets rensende Blod. Og de skal være Dine, i Jesu Kristi Navn. Amen.

<sup>326</sup> Nå, du som ser disse menneskene som står oppreist, denne unge mannen rett *der*, og de som står oppreist, dere som følte at all synd og fordømmelse er borte. Jeg ønsker bare at dere skal reise dere, noen av dere i nærheten av dem. Håndhils på dem, og si: “Broder, jeg skal be for deg. Søster, jeg ber for deg.” Bare håndhils på dem, og si: “Gud velsigne deg.” Og nå hører resten til i den Allmektiges hånd. Si: “Jeg vil be, og jeg vil gjøre alt jeg kan for å hjelpe deg inn i Guds Rike.”

Åh, kaller i dag!

Åh, Jesus kaller!


Han kaller ømt i dag!

<sup>327</sup> Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Er Han ikke underfull? [“Amen.”] Åh, hva skulle vi gjort uten Dette? “Mennesket skal ikke leve av brød alene; men av hvert Ord som kommer fra Guds munn, skal mennesket leve.” Åh, mat meg, Herre, med Ordet.

<sup>328</sup> “Forsøm ikke å samle dere sammen, som de vantro har for vane, og så mye mer som dere ser Dagen nærmer seg.”

<sup>329</sup> Om Gud vil, i morgen kveld, ved Guds nåde, vil jeg prøve, med alt som er i meg, å be Ham om å gripe . . . gripe inn, slik at disse Segls mysteium, idet de bryter frem, vil kunngjøre Guds Ord til folket.

Inntil jeg møter dere, må Gud være med dere!

<sup>330</sup> Og nå gir jeg møtet over til vår edle broder, broder Neville, pastoren. Hvor mange elsker broder Neville? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, det gjør vi alle. Kom frem, broder Neville. Broder Neville, Gud velsigne deg, broder. 

## Åpenbaringen av De Syv Segl (The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS  
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)